

Het Evangelie volgens Matteüs

¹ Geschiedboek van Jesus Christus, zoon van David, zoon van Abraham.

² Abraham won Isaäk. Isaäk won Jakob. Jakob won Juda en zijn broeders.

³ Juda won Fares en Zara bij Tamar. Fares won Esron. Esron won Aram.

⁴ Aram won Amminadab. Amminadab won Naässon. Naässon won Salmon.

⁵ Salmon won Boöz bij Rachab. Boöz won Obed bij Rut. Obed won Jesse. Jesse won koning David.

⁶ David won Sálomon bij de vrouw van Urias.

⁷ Sálomon won Róboam. Róboam won Abias. Abias won Asaf.

⁸ Asaf won Jósafat. Jósafat won Joram. Joram won Ozias.

⁹ Ozias won Jóatam. Jóatam won Achaz. Achaz won Ezekias.

¹⁰ Ezekias won Manasses. Manasses won Amon. Amon won Josias.

¹¹ Josias won Jekonias en zijn broeders omstreeks de tijd der wegvoering naar Babylon.

¹² En na de wegvoering naar Babylon won Jekonias Salátiël. Salátiël won Zoróbabel.

¹³ Zoróbabel won Abióed. Abióed won Eljakim, Eljakim won Azor.

¹⁴ Azor won Sadok. Sadok won Achim. Achim won Elióed.

¹⁵ Elióed won Eleazar. Eleazar won Matan. Matan won Jakob.

¹⁶ Jakob won Josef, den man van Maria, uit wie Jesus geboren is, die Christus genoemd wordt.

¹⁷ Tezamen dus zijn er van Abraham tot David veertien geslachten, en van David tot de wegvoering naar Babylon veertien geslachten, en van de wegvoering naar Babylon tot den Christus veertien geslachten.

¹⁸ De geboorte van Jesus Christus geschiedde aldus. Toen Maria zijn moeder verloofd was met Josef, werd zij, voordat ze gingen samenwonen, in gezegende toestand bevonden van den Heiligen Geest.

¹⁹ Daar Josef, haar man, een rechtvaardige was, en haar niet te schande wilde maken, besloot hij, in stilte van haar te scheiden.

²⁰ Terwijl hij met die gedachte omging, zie, daar verscheen hem in een droom een engel des Heren, en sprak: Josef, zoon van David, vrees niet, Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want wat in haar is geboren, is van den Heiligen Geest.

²¹ Ze zal een zoon baren, en ge zult Hem Jesus noemen; want Hij zal zijn volk verlossen van hun zonden.

²² Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden wat de Heer gesproken heeft door den profeet, die zegt:

²³ “Zie, de maagd zal ontvangen, en een zoon baren; en men zal Hem Emmánuel noemen”; dat is vertaald: God met ons.

²⁴ Toen Josef uit de slaap was ontwaakt, deed hij zoals de engel des Heren hem had bevolen; en hij nam zijn vrouw tot zich.

²⁵ Maar hij bekende haar niet, totdat zij een

zoon had gebaard; en hij noemde Hem Jesus.

2

¹ Toen Jesus nu geboren was te Bétlehem van Juda in de dagen van koning Herodes, zie, toen kwamen er Wijzen uit het oosten te Jerusalem.

² Ze zeiden: Waar is de Koning der Joden, die zo juist geboren moet zijn? Want we hebben zijn ster in het oosten gezien, en zijn gekomen, om Hem te aanbidden.

³ Toen koning Herodes dit hoorde, werd hij ontsteld, en heel Jerusalem met hem.

⁴ Hij riep alle opperpriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen, en vroeg ze, waar de Christus zou worden geboren.

⁵ Ze zeiden hem: In Bétlehem van Juda; want zo is er geschreven door den profeet:

⁶ “En gij, Bétlehem, land van Juda, zijt zeker de minste niet onder de hoofdplaatsen van Juda; want uit u zal een vorst voortkomen, die mijn volk Israël leiden zal.”

⁷ Toen ontbood Herodes heimelijk de Wijzen, en ondervroeg ze nauwkeurig over de tijd, waarop hun de ster was verschenen.

⁸ Hij zond ze naar Bétlehem en sprak: Gaat, en doet zorgvuldig navraag naar het Kind; en als gij Het gevonden hebt, meldt het me dan, opdat ook ik Het ga aanbidden.

⁹ Toen ze den koning hadden aangehoord, gingen ze heen. En zie, de ster, die ze in het oosten hadden gezien, ging voor hen uit, totdat ze kwam boven de plaats, waar het Kind was, en daar bleef staan.

10 Toen ze de ster zagen, waren ze buitengewoon verheugd.

11 En toen ze het huis waren binnengetreden, vonden ze het Kind met zijn moeder Maria; ze vielen ter aarde neer, en aanbaden Het. Ze openden hun schatten, en boden Het geschenken aan: goud, wierook en mirre.

12 En daar ze in een droom waren gewaarschuwd, om niet naar Herodes terug te keren, vertrokken ze langs een andere weg naar hun land.

13 Toen ze waren heengegaan, zie, daar verscheen een engel des Heren in een droom aan Josef, en sprak: Sta op, neem het Kind en zijn moeder, en vlucht naar Egypte; blijf daar, tot ik het u zeggen zal. Want Herodes komt het Kind zoeken, om Het te doden.

14 Hij stond op, nam midden in de nacht het Kind en zijn moeder, en vluchtte naar Egypte.

15 Daar bleef hij tot de dood van Herodes; opdat vervuld zou worden, wat de Heer door den profeet had gezegd: "Uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen"

16 Toen Herodes bemerkte, dat hij door de Wijzen was verschalkt, werd hij zeer toornig. Hij zond zijn lieden uit, en doodde in Bétlehem en heel de omtrek alle knapen van twee jaar en jonger, overeenkomstig de tijd, die hij van de Wijzen was te weten gekomen.

17 Toen werd vervuld, wat door den profeet Jeremias gezegd was:

18 "Een stem is in Rama gehoord, Luid geweest en geschrei: Rachel beweent haar kinderen, En

wil niet getroost worden, want ze zijn niet meer.”

¹⁹ Maar toen Herodes was gestorven, zie, daar verscheen in Egypte een engel des Heeren in een droom aan Josef,

²⁰ en sprak: Sta op, neem het Kind en zijn moeder, en ga naar het land van Israël; want zij, die het Kind naar het leven stonden, zijn dood.

²¹ Hij stond op, nam het Kind en zijn moeder, en ging naar het land van Israël.

²² Toen hij echter vernam, dat in Judea Archelaüs heerschte in plaats van zijn vader Herodes, vreesde hij daarheen te gaan; en nadat hij in een droom een waarschuwing had ontvangen, begaf hij zich naar de landstreek van Galilea.

²³ Daar aangekomen, vestigde hij zich in een stad, Názaret geheten; opdat vervuld zou worden, wat door de profeten voorspeld was: Een Nazareër zal Hij worden genoemd.

3

¹ In die dagen trad Johannes de Doper op, en preekte in de woestijn van Judea.

² Hij sprak: Bekeert u, want het rijk der hemelen is nabij.

³ Welnu, deze is het, van wien de profeet Isaias gesproken heeft, toen hij zeide: “De stem van een roepende in de woestijn: Bereidt de weg des Heren, Maakt recht zijn paden.”

⁴ Deze Johannes droeg een kemelharen mantel, en een leren heupkleed om zijn lenden; zijn voedsel bestond uit sprinkhanen en wilde honing.

⁵ Toen liep Jerusalem en heel Judea en de ganse Jordaanstreek tot hem uit.

⁶ En, terwijl ze hun zonden beleden, lieten ze zich door hem dopen in de Jordaan.

⁷ Toen hij echter ook vele farizeën en sadduceën om zijn doopsel zag komen, zei hij hun: Adderenbroed, wie heeft u geleerd, de komende wraak te ontvluchten?

⁸ Brengt dus waardige vruchten van boetvaardigheid voort,

⁹ en doet niet, alsof gij denkt bij uzelf: We hebben Abraham tot vader. Want ik zeg u, dat God de macht heeft, om uit deze stenen voor Abraham kinderen te verwekken.

¹⁰ Reeds ligt de bijl aan de wortel der bomen. Iedere boom, die geen goede vruchten draagt, zal omgehouden worden en in het vuur geworpen.

¹¹ Ik doop u met water ter bekering, maar die na mij zal komen, is machtiger dan ik; en ik ben niet waardig, Hem zijn schoeisel aan te dragen. Hij zal u dopen met den Heiligen Geest en met vuur.

¹² Hij heeft zijn wan in de hand, en Hij zal zijn dorsvloer zuiveren; de tarwe verzamelen in de schuur, maar het kaf verbranden in onuitblusbaar vuur.

¹³ Nu kwam ook Jesus van Galilea naar de Jordaan tot Johannes, om Zich door hem te laten dopen.

¹⁴ Maar Johannes verzette er zich tegen, en sprak: Ik moet gedoopt worden door U, en Gij komt tot mij?

¹⁵ Jesus antwoordde hem: Laat het nu toe; want zo betaamt het ons, alle gerechtigheid te

vervullen. Toen liet hij Hem toe.

¹⁶ Nadat Jesus de doop had ontvangen, steeg Hij onmiddellijk uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en Hij zag den Geest Gods als een duif nederdalen en over Zich komen.

¹⁷ En zie, een stem uit de hemel sprak: Deze is mijn beminde Zoon, in wien Ik mijn welbehagen heb.

4

¹ Toen werd Jesus door den Geest naar de woestijn geleid, om door den duivel te worden bekoord.

² En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij honger.

³ De bekoorder naderde Hem, en zeide: Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg dan, dat deze stenen brood moeten worden.

⁴ Maar Hij antwoordde: Niet van brood alleen leeft de mens, doch van ieder woord, dat komt uit de mond van God.

⁵ Toen voerde de duivel Hem naar de heilige stad, plaatste Hem op het dakterras van de tempel,

⁶ en zeide: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp U dan naar beneden. Want er staat geschreven: “Zijn engelen zal Hij over u bevelen, en zij zullen u op de handen dragen, opdat ge aan geen steen uw voet zoudt stoten”.

⁷ Jesus zeide hem: Er staat ook geschreven: “Gij zult den Heer uw God niet beproeven”.

⁸ Weer nam de duivel Hem mee naar een zeer hoge berg, en toonde Hem alle koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid.

⁹ En hij zeide: Dit alles zal ik U geven, zo Gij neervalt en mij aanbidt.

¹⁰ Toen sprak Jesus: Ga heen, satan; want er staat geschreven: “Gij zult den Heer uw God aanbidden, en Hem alleen dienen”.

¹¹ Toen verliet Hem de duivel, en zie, de engelen naderden, en dienden Hem.

¹² Toen Jesus vernam, dat Johannes was gevangen genomen, vertrok Hij naar Galilea.

¹³ En nadat Hij Názaret had verlaten. kwam Hij te Kafárnaum wonen bij het meer, in het gebied van Zábulon en Néftali;

¹⁴ opdat vervuld zou worden, wat door den profeet Isaias voorzgd was:

¹⁵ Het land van Zábulon En het land van Néftali, De weg naar zee, de overzijde van de Jordaan. Het Galilea der heidenen;

¹⁶ Het volk, dat in duisternis zat, Heeft een groot licht aanschouwd. En over hen, die in het oord En in de schaduw des doods waren gezeten, Is een licht opgegaan.

¹⁷ Van toen af begon Jesus te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het rijk der hemelen is nabij.

¹⁸ Terwijl Jesus langs het meer van Galilea wandelde, zag Hij twee broers het net uitwerpen in het meer: Simon, die Petrus wordt genoemd, en Andreas zijn broer; want ze waren vissers.

¹⁹ Hij zeide hun: Volgt Mij, en Ik zal mensenvissers van u maken.

²⁰ Aanstonds verlieten ze hun netten, en volgden Hem.

²¹ En toen Hij vandaar verder ging, zag Hij

twee andere broers, Jakobus, den zoon van Zebedeüs, en Johannes zijn broer, die met hun vader Zebedeüs in de boot bezig waren, hun netten te herstellen; Hij riep ook hen.

²² Onmiddellijk verlieten ze de boot en hun vader, en volgden Hem.

²³ Nu trok Jesus heel Galilea door, leerde in hun synagogen, en preekte het Evangelie van het rijk; Hij genas iedere kwaal en iedere ziekte onder het volk.

²⁴ Zijn faam verspreidde zich door heel Syrië; en men bracht Hem allerlei zieken, die met verschillende ziekten en kwalen waren bezocht, ook bezetenen, lijders aan vallende ziekte en lammen; en Hij genas ze allen.

²⁵ En talrijke scharen uit Galilea en de Dekápolis, uit Jerusalem, Judea en het Overjordaanse volgden Hem.

5

¹ Toen Jesus de menigte zag, besteeg Hij de berg; en nadat Hij Zich had neergezet, naderden zijn leerlingen tot Hem.

² En Hij opende de mond, om hen te onderichten, en sprak:

³ Zalig de armen van geest; want hun behoort het rijk der hemelen.

⁴ Zalig de zachtmoedigen; want ze zullen het Land bezitten.

⁵ Zalig, die wenen; want ze zullen worden getroost.

⁶ Zalig, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want ze zullen worden verzadigd.

7 Zalig de barmhartigen; want ze zullen barmhartigheid ondervinden.

8 Zalig de zuiveren van hart; want ze zullen God zien.

9 Zalig de vreedzamen; want ze zullen kinderen Gods worden genoemd.

10 Zalig, die vervolging lijden om de gerechtigheid; want hun behoort het rijk der hemelen.

11 Zalig zijt gij, als men u om Mijntwil beschimpt en vervolgt, en vals beschuldigt van allerlei kwaad.

12 Verheugt en verblijdt u, want groot is uw loon in de hemel; zo toch heeft men de profeten vervolgd, die vóór u zijn geweest.

13 Gij zijt het zout der aarde. Maar als het zout smakeloos wordt, waarmee zal men het zouten? Het is nergens meer goed voor, dan om weggegooid te worden, en door de mensen te worden vertrapt.

14 Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die boven op de berg is gelegen, kan niet verborgen blijven.

15 Ook steekt men geen licht aan, om het onder de korenmaat te zetten; maar op de kandelaar, om het te laten schijnen voor allen, die in huis zijn.

16 Zo moet ook uw licht voor de mensen schijnen, opdat ze uw goede werken mogen zien, en uw Vader verheerlijken, die in de hemel is.

17 Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de Wet of de Profeten op te heffen. Ik ben niet komen opheffen, maar volmaken.

18 Voorwaar, Ik zeg u: Eer hemel en aarde ver-

gaan, zal er geen jota of stip van de Wet vergaan, totdat alles is volbracht.

¹⁹ Wie dus een van die kleinste geboden opheft en dit aan de mensen leert, zal de minste worden genoemd in het rijk der hemelen; maar wie ze onderhoudt en ze leert, hij zal groot worden genoemd in het rijk der hemelen.

²⁰ Ik zeg u: Zo uw gerechtigheid niet groter is dan die van schriftgeleerden en farizeën, dan zult gij het rijk der hemelen niet binnengaan.

²¹ Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doden; en wie doodslag begaat, zal schuldig zijn voor het gerecht.

²² Maar Ik zeg u: Wie vertoornd is op zijn broeder, zal schuldig zijn voor het gerecht. Wie tot zijn broeder zegt: Raka, zal schuldig zijn voor de Hoge Raad. En wie zegt: Dwaas, zal strafbaar zijn met het helse vuur.

²³ Als ge dus uw offergave brengt naar het altaar, en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft,

²⁴ laat dan uw offer voor het altaar, en ga u eerst met uw broeder verzoenen; kom dan terug, en draag uw offer op.

²⁵ Versta u spoedig met uw tegenpartij, terwijl ge nog met hem onderweg zijt; anders zal uw tegenpartij u misschien overleveren aan den rechter, en de rechter u overleveren aan den gerechtsdienaar, en zult ge in de gevangenis worden geworpen.

²⁶ Voorwaar, Ik zeg u: Ge zult daar niet uitkomen, voordat ge de laatste penning hebt betaald.

²⁷ Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult geen overspel doen.

²⁸ Maar Ik zeg u: Wie met begeerte naar een vrouw ziet, heeft reeds overspel met haar gepleegd in zijn hart.

²⁹ Als uw rechteroog u ergert, ruk het dan uit en werp het van u weg; want beter is het voor u, dat één uwer ledematen verloren gaat, dan dat heel uw lichaam in de hel wordt geworpen.

³⁰ En zo uw rechterhand u ergert, houw ze af, en werp ze van u weg; want beter is het voor u, dat één uwer ledematen verloren gaat, dan dat heel uw lichaam in de hel wordt geworpen.

³¹ Er is gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een scheidingsbrief geven.

³² Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot, behalve in geval van overspel, is oorzaak, dat ze overspel bedrijft; en wie een verstoten vrouw huwt, pleegt echtbreuk.

³³ Gij hebt ook gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult geen meened doen, maar den Heer uw eden houden.

³⁴ Maar Ik zeg u, in het geheel niet te zweren: noch bij de hemel, want hij is Gods troon;

³⁵ noch bij de aarde, want ze is zijn voetbank; noch bij Jerusalem, want ze is de stad van den groten Koning.

³⁶ Ook bij uw hoofd zult ge niet zweren; want ge kunt nog niet eens één enkel haar wit of zwart maken.

³⁷ Maar uw woord zij: ja, ja; neen, neen; wat daar bijkomt, is uit den boze.

³⁸ Gij hebt gehoord, dat gezegd is: Oog voor oog,

tand voor tand.

³⁹ Maar Ik zeg u, geen weerstand te bieden aan het onrecht. Als iemand u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe.

⁴⁰ Wil iemand u voor het gerecht dagen, en u het onderkleed nemen, laat hem ook de mantel.

⁴¹ Dwingt iemand u duizend schreden te gaan, leg er met hem tweeduizend af.

⁴² Geef aan wie u iets vraagt; en wend u niet af van hem, die bij u lenen wil.

⁴³ Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Uw naaste zult ge beminnen, en uw vijand zult ge haten.

⁴⁴ Maar Ik zeg u: Bemint uw vijanden, en bidt voor wie u lasteren en vervolgen;

⁴⁵ opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader in de hemel, die zijn zon doet opgaan over slechten en goeden, en het regenen laat over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

⁴⁶ Want zo gij bemint, die u liefhebben, welk loon zult gij dan ontvangen? Doen dat ook de tollenaars niet?

⁴⁷ En zo gij alleen uw broeders groet, wat bijzonders doet gij dan wel? Doen dat ook de heidenen niet?

⁴⁸ Weest dus volmaakt, zoals uw hemelse Vader volmaakt is.

6

¹ Zorgt er voor, dat gij uw gerechtigheid niet beoefent voor het oog van de mensen, om door hen gezien te worden; anders zult gij geen loon ontvangen bij uw Vader, die in de hemel is.

² Wanneer ge dus een aalmoes geeft, laat het dan niet voor u uitbazuinen, zoals de huichelaars dit

doen in de synagogen en op de straten, om geëerd te worden door de mensen; voorwaar, Ik zeg u: Ze hebben hun loon reeds ontvangen.

³ Maar als gij een aalmoes geeft, laat dan uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet,

⁴ opdat uw aalmoes verborgen blijft; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u vergelden.

⁵ En als gij bidt, doet dan niet als de schijnheiligen, die er van houden, in de synagogen en op de hoeken der straten te staan bidden, om door de mensen gezien te worden; voorwaar, Ik zeg u: Ze hebben hun loon ontvangen.

⁶ Maar als gij bidt, ga dan uw binnenkamer in, sluit de deur, en bid uw Vader in het verborgen; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u vergelden.

⁷ Als gij bidt, gebruikt dan geen stortvloed van woorden, zoals de heidenen dit doen; want ze menen, dat ze om hun vele woorden worden verhoord.

⁸ Doet niet zoals zij; want uw Vader weet, wat gij nodig hebt, vóórdat gij er Hem om vraagt.

⁹ Zó zult gij dus bidden: Onze Vader, die in de hemel zijt: Uw naam worde geheiligd.

¹⁰ Uw rijk kome. Uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.

¹¹ Geef ons heden ons dagelijks brood.

¹² En vergeef ons onze schuld, zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven.

¹³ En leid ons niet in bekoring, maar verlos ons van het kwade.

¹⁴ Want zo gij aan de mensen hun fouten

vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven.

¹⁵ Maar vergeeft gij aan de mensen niet, dan zal uw Vader ook uw fouten niet vergeven.

¹⁶ Wanneer gij vast, trekt dan geen somber gezicht zoals de huichelaars; want ze verwringen hun gelaat, opdat de mensen hun vasten zouden zien. Voorwaar, Ik zeg u: Ze hebben hun loon al ontvangen.

¹⁷ Maar als gij vast, zalf dan uw hoofd en was uw gezicht,

¹⁸ opdat de mensen uw vasten niet merken, maar uw Vader, die in het verborgen is; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u vergelden.

¹⁹ Verzamelt u geen schatten op aarde, waar roest en worm ze verteren, en waar dieven ze opgraven en stelen.

²⁰ Maar verzamelt u schatten in de hemel, waar roest noch worm ze verteren, en waar geen dieven ze opgraven en stelen.

²¹ Want waar uw schat is, daar is ook uw hart.

²² Het oog is de lamp van het lichaam. Als uw oog goed is, zal heel uw lichaam verlicht zijn.

²³ Maar deugt uw oog niet, dan zal heel uw lichaam in het duister zijn. Zo dus het licht, dat in u is, duisternis wordt, hoe groot dan zal die duisternis zijn!

²⁴ Niemand kan twee heren dienen; hij zal of den een haten en den ander beminnen, of den een aanhangen en den ander verachten. Gij kunt God niet dienen en de mammon.

²⁵ Daarom zeg Ik u: Weest niet bezorgd voor uw leven, wat gij zult eten of drinken; noch voor uw

lichaam, waarmee gij u zult kleden. Is het leven niet meer dan het voedsel, en het lichaam niet meer dan de kleding?

²⁶ Ziet de vogels in de lucht; ze zaaien noch maaien, en verzamelen niet in schuren; en toch voedt ze uw hemelse Vader.

²⁷ Zijt gij niet meer waard dan zij? En wie van u kan door zijn tobben een el toevoegen aan zijn levensweg?

²⁸ En wat zijt gij over kleding bekommerd? Denkt aan de lelies op het veld, hoe ze groeien; ze werken niet, en spinnen niet.

²⁹ En toch zeg Ik u, dat zelfs Sálomon in al zijn heerlijkheid niet gekleed was als een van deze.

³⁰ Als God nu het kruid op het veld, dat vandaag nog bestaat en morgen in de oven wordt geworpen, zó aankleedt, hoeveel te meer dan u, kleingelovigen?

³¹ Weest dus niet bezorgd, en zegt niet: wat zullen we eten, of wat zullen we drinken, of waarmee zullen we ons kleden?

³² Hiernaar toch vragen de heidenen; uw hemelse Vader weet, dat gij dit allemaal nodig hebt.

³³ Maar zoekt eerst het rijk Gods en zijn gerechtigheid, en dit alles zal u worden geschonken als toegift.

³⁴ Weest dus niet bekommerd voor de dag van morgen. Want de dag van morgen zal bezorgd zijn voor zichzelf; iedere dag heeft genoeg aan zijn eigen leed.

7

¹ Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.

² Want met het oordeel, dat gij velst, zult gij geoordeeld worden; en met de maat, waarmee gij meet, zal men ook meten voor u.

³ Waarom ziet ge de splinter in het oog van uw broeder, en de balk in uw eigen oog ziet ge niet?

⁴ Of waarom zegt ge tot uw broeder: laat mij de splinter uit uw oog trekken; en zie, de balk zit in uw eigen oog?

⁵ Huichelaar, trek eerst de balk uit uw eigen oog; dan zult ge zien, hoe ge de splinter uit het oog van uw broeder moet trekken.

⁶ Geeft het heilige niet aan de honden, en werpt uw paarden niet voor de zwijnen, opdat zij ze niet met de poten vertrappen, zich omkeren, en u gaan verscheuren.

⁷ Vraagt en men zal u geven; zoekt en ge zult vinden; klopt en men zal u opendoen.

⁸ Want wie vraagt, ontvangt; wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem doet men open.

⁹ Of wie is er onder u, die aan zijn zoon een steen zal geven, als hij om brood vraagt,

¹⁰ of een slang, als hij om vis vraagt?

¹¹ Als gij dus, zondige mensen, aan uw kinderen goede gaven weet te schenken, hoeveel te meer zal dan uw Vader, die in de hemelen is, het goede geven aan wie het Hem vragen.

¹² Al wat gij dus wilt, dat de mensen u doen, doet het ook hun; want dat is de Wet en de Profeten.

¹³ Gaat binnen door de enge poort; want wijd is de poort en breed is de weg, die ten verderve leidt; en velen zijn er, die daardoor naar binnen gaan.

¹⁴ Hoe eng is de poort en hoe smal is de weg, die ten leven voert; en weinigen zijn er, die hem

vinden.

¹⁵ Wacht u voor de valse profeten, die tot u komen in schaapskleren, maar inwendig roofgierige wolven zijn.

¹⁶ Aan hun vruchten zult gij ze kennen. Plukt men wel druiven van doornen, of vijgen van distels?

¹⁷ Zo draagt iedere goede boom ook goede vruchten; maar een slechte boom draagt slechte vruchten.

¹⁸ Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen, en een slechte boom geen goede vruchten.

¹⁹ Iedere boom, die geen goede vruchten draagt, zal omgehouden worden en in het vuur geworpen.

²⁰ Aan hun vruchten dus zult gij ze kennen.

²¹ Niet iedereen, die tot Mij zegt: Heer, Heer! zal binnegaan in het rijk der hemelen; maar wel wie de wil van mijn Vader volbrengt, die in de hemelen is.

²² Velen zullen op die dag tot Mij zeggen: Heer, Heer, hebben we niet in uw Naam voorzeggingen gedaan, in uw Naam duivels uitgedreven, in uw Naam veel wonderen verricht?

²³ En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Nooit heb Ik u gekend; gaat weg van Mij, gij die ongerechtigheid doet.

²⁴ Een ieder dus, die deze woorden van Mij hoort, en ze in beoefening brengt, zal gelijk zijn aan een wijzen man, die zijn huis bouwde op een rots.

²⁵ En de regen viel neer, en de waterstromen kwamen af, en de winden gierden en stortten zich op dat huis; doch het zakte niet in, want het was

gegrond op de rots.

²⁶ Maar wie deze woorden van Mij hoort, doch ze niet in beoefening brengt, zal gelijk zijn aan een dwazen man, die zijn huis bouwde op het zand.

²⁷ En de regen viel neer, en de waterstromen kwamen af, en de winden gierden en stortten zich op dat huis; het zakte in, en zijn val was geweldig.

²⁸ Toen Jesus deze toespraak geëindigd had, stonden de scharen verbaasd over zijn leer.

²⁹ Want Hij leerde hen als een die gezag heeft, en niet zoals hun schriftgeleerden.

8

¹ Toen Hij van de berg was afgedaald, volgden Hem talrijke scharen.

² En zie, een melaatse trad op Hem toe, wierp zich voor Hem neer, en zeide: Heer, zo Gij wilt, kunt Gij me reinigen.

³ Jesus strekte de hand uit, raakte hem aan, en sprak: Ik wil; word gereinigd. En aanstonds was hij van zijn melaatsheid gereinigd.

⁴ Jesus zeide tot hem: Let er op, dat ge dit aan niemand vertelt; maar ga heen, vertoon u aan den priester, en offer de gave, die Moses als een bewijs voor hen heeft voorgeschreven.

⁵ Toen Hij nu binnen Kafárnaum kwam, trad een honderdman op Hem toe met de bede:

⁶ Heer, mijn knecht ligt thuis verlamd, en lijdt hevige pijnen.

⁷ Jesus zeide hem: Ik zal komen, en hem genezen.

⁸ Maar de honderdman antwoordde: Heer, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt:

maar spreek slechts één woord, en mijn knecht zal genezen.

⁹ Want ook ik ben een man, die zelf onder gezag ben gesteld, en die soldaten onder mij heb. En tot den een zeg ik: “Ga”, en hij gaat; en tot den ander: “Kom”, en hij komt; en tot mijn knecht: “Doe dit”, en hij doet het.

¹⁰ Toen Jesus dit hoorde, was Hij verwonderd, en sprak tot hen, die Hem volgden: Voorwaar, Ik zeg u: Zo'n groot geloof heb Ik zelfs in Israëel niet gevonden.

¹¹ Ik zeg u, dat velen zullen komen van het oosten en het westen, en zullen aanzitten in het rijk der hemelen, met Abraham, Isaäk en Jakob;

¹² maar dat de kinderen van het rijk zullen worden uitgeworpen naar buiten, de duisternis in; daar zal geweest zijn en gekners der tanden.

¹³ En tot den honderdman sprak Jesus: Ga, en zoals ge geloofd hebt, zo geschiede het u. En op hetzelfde uur genas de knecht.

¹⁴ En toen Jesus in het huis van Petrus was gekomen, zag Hij, dat zijn schoonmoeder bedlegerig was en lijdend aan koorts.

¹⁵ Hij nam haar bij de hand, en de koorts verliet haar; en ze stond op, en bediende Hem.

¹⁶ Bij het vallen van de avond bracht men vele bezetenen naar Hem toe; en met één woord dreef Hij de geesten uit, en genas Hij alle zieken;

¹⁷ opdat vervuld zou worden, wat door den profeet Isaias was gezegd: “Hij draagt onze kwalen en dorst onze smarten”.

¹⁸ Toen Jesus eens een grote menigte rondom Zich zag, beval Hij, het meer over te steken.

¹⁹ Een schriftgeleerde kwam naar Hem toe, en zeide: Meester, ik zal U volgen, waarheen Gij ook gaat.

²⁰ Doch Jesus sprak tot hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht hebben nesten; maar de Mensenzoon heeft niets, om er zijn hoofd op te leggen.

²¹ Een ander van zijn leerlingen zeide Hem: Heer, sta me toe, eerst mijn vader te gaan begraven.

²² Maar Jesus zei hem: Volg Mij, en laat de doden hun doden begraven.

²³ Toen Hij nu de boot in ging, volgden Hem zijn leerlingen.

²⁴ En zie, een hevige storm brak los op het meer, zodat de golven over de boot heensloegen; Hij echter sliep.

²⁵ Zijn leerlingen liepen naar Hem toe, wekten Hem, en zeiden: Heer, red ons, wij vergaan.

²⁶ Jesus sprak tot hen: Wat zijt gij bevreesd, kleingelovigen? Toen stond Hij op, gebod de winden en het meer, en er ontstond een grote kalmte.

²⁷ De mensen waren verbaasd en zeiden: Wie is Hij toch, dat zelfs de winden en het meer Hem gehoorzamen?

²⁸ Toen Hij aan de overzijde van het meer was gekomen, in het land der Gerasenen, liepen twee bezetenen uit de grafspelonken Hem tegemoet, die zo woest waren, dat niemand langs die weg kon gaan.

²⁹ En zie, ze schreeuwden: Wat hebt Gij met ons te maken, Jesus, zoon van God? Zijt Gij hier

gekomen, om ons te kwellen vóór de tijd?

³⁰ Heel in de verte was een grote troep zwijnen aan het grazen.

³¹ De duivels vroegen Hem: Als Gij ons hier uitwerpt, zend ons dan in de troep zwijnen.

³² Hij zeide hun: Gaat. Ze gingen, en wierpen zich op de zwijnen; en zie, de hele troep plofte van de steilte in het meer, en kwam om in de golven.

³³ Toen vluchtten de drijvers heen, en in de stad gekomen, verhaalden ze alles, ook van hen, die bezeten waren geweest.

³⁴ En zie, de hele stad liep uit, Jesus tegemoet; maar zodra ze Hem zagen, verzochten ze Hem, heen te gaan uit hun gebied.

9

¹ En Hij steeg in de boot, voer over, en kwam in zijn woonplaats aan.

² En zie, men bracht Hem een lamme, die op een bed was gelegd. Toen Jesus hun geloof zag, sprak Hij tot den lamme: Wees welgemoed, mijn zoon; uw zonden zijn u vergeven.

³ En zie, enige schriftgeleerden zeiden bij zichzelf: Hij lastert God.

⁴ Maar Jesus kende hun gedachten, en sprak: Waarom denkt gij kwaad in uw harten?

⁵ Wat is gemakkelijker te zeggen: De zonden zijn u vergeven; of: Sta op en wandel?

⁶ Welnu, opdat gij moogt weten, dat de Mensenzoon macht heeft op aarde, om zonde te vergeven, (hier sprak Hij tot den lamme:) sta op, neem uw bed, en ga naar huis.

⁷ En hij stond op, en ging naar huis.

⁸ De menigte, die het zag, werd door vrees bevangen, en verheerlijkte God, die zulk een macht aan de mensen gaf.

⁹ Toen Jesus vandaar verder ging, zag Hij een man, Matteüs genaamd, bij het tolhuis zitten. Hij zeide tot hem: Volg Mij. En hij stond op, en volgde Hem.

¹⁰ En zie, terwijl Jesus in het huis aan tafel aanlag, kwamen vele tollenaars en zondaars met Hem en zijn leerlingen aanliggen.

¹¹ Toen de farizeën dit zagen, zeiden ze tot zijn leerlingen: Waarom eet uw Meester met tollenaars en zondaars?

¹² Jesus hoorde het, en sprak: De gezonden hebben geen geneesheer nodig, wel de zieken.

¹³ Gaat, en leert wat het zeggen wil: “Barmhartigheid wil Ik, en geen offerande.” Ik ben niet gekomen, om de rechtvaardigen, maar om de zondaars te roepen.

¹⁴ Nu kwamen de leerlingen van Johannes naar Hem toe, en zeiden: Waarom vasten wij en de farizeën, en vasten uw leerlingen niet?

¹⁵ Jesus sprak tot hen: Kunnen de bruiloftsgasten treuren, zolang de bruidegom bij hen is? Maar de dagen zullen komen, dat de bruidegom van hen wordt weggenomen; dan zullen ze vasten.

¹⁶ Niemand zet een lap nieuw laken op een oud kleed; want de opgezette lap trekt het kleed uiteen, en er ontstaat nog groter scheur.

¹⁷ Ook doet men geen nieuwe wijn in oude zakken; anders bersten de zakken, de wijn loopt weg, en de zakken gaan verloren. Maar nieuwe wijn doet men in nieuwe zakken; dan blijven

beide behouden.

¹⁸ Terwijl Hij zo tot hen sprak, zie, daar kwam een overste naar Hem toe, wierp zich voor Hem neer, en zeide: Heer, zo juist is mijn dochter gestorven; maar kom, leg haar de hand op, en ze zal leven.

¹⁹ Jesus stond op, en volgde hem met zijn leerlingen.

²⁰ En zie, een vrouw, die twaalf jaar lang aan een bloedvloeijing leed, trad achter Hem aan, en raakte de zoom van zijn kleed aan.

²¹ Want ze zei bij zichzelf: Als ik alleen maar zijn kleed aanraak, ben ik genezen.

²² Jesus keerde Zich om, zag haar, en sprak: Wees welgemoed, mijn dochter; uw geloof heeft u gered. Van dat ogenblik af was de vrouw genezen.

²³ En toen Jesus in het huis van den overste kwam, en de fluitspelers zag en het luidruchtige volk, zeide Hij:

²⁴ Gaat heen; want het meisje is niet dood, maar het slaapt. Men lachte Hem uit.

²⁵ Nadat de menigte verwijderd was, trad Hij binnen, en vatte haar bij de hand. En het meisje stond op.

²⁶ De roep hierover verspreidde zich door heel die streek.

²⁷ Toen Jesus vandaar verder ging, volgden Hem twee blinden, die riepen: Heb medelijden met ons, Zoon van David.

²⁸ En toen Hij thuis was gekomen, kwamen de blinden naar Hem toe, en Jesus sprak tot hen: Geloofst gij, dat Ik het doen kan? Ze zeiden: Ja, Heer.

²⁹ Nu raakte Hij hun ogen aan, en sprak: U geschiede naar uw geloof.

³⁰ En hun ogen werden geopend. Jesus gebod hun ten strengste: Let er op, dat niemand het te weten komt.

³¹ Maar zodra ze waren heengegaan, maakten ze Hem bekend in heel die streek.

³² Terwijl ze weggingen, zie, daar bracht men Hem een stomme, die bezeten was.

³³ En toen de duivel was uitgedreven, begon de stomme te spreken. De menigte stond verbaasd, en zeide: Zo iets is nog nooit in Israël gezien.

³⁴ Maar de farizeën zeiden: Door den vorst der duivels drijft Hij de duivels uit.

³⁵ Nu trok Jesus alle steden en dorpen rond, leerde in hun synagogen, preekte het Evangelie van het rijk, en genas alle ziekten en kwalen.

³⁶ Bij het zien van de scharen had Hij medelijden met hen; want ze waren uitgeput, en lagen daar als schapen zonder herder.

³⁷ Toen zei Hij tot zijn leerlingen: De oogst is groot, maar werklieden zijn er weinig.

³⁸ Vraagt dus den Heer van de oogst, dat Hij werklieden zendt in zijn oogst.

10

¹ En toen Hij zijn twaalf leerlingen bijeen had geroepen, gaf Hij hun de macht, om de onreine geesten uit te drijven, en alle ziekten en kwalen te genezen.

² De namen der twaalf apostelen zijn: De eerste, Simon, die Petrus wordt genoemd, en Andreas zijn broer;

³ Jakobus, zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes; Filippus en Bartolomeüs; Tomas en Matteüs de tollenaar; Jakobus, zoon van Alfeüs, en Taddeüs;

⁴ Simon de ijveraar en Judas Iskariot, die Hem verraden heeft.

⁵ Deze twaalf zond Jesus uit, en Hij gebod hun: Slaat niet de weg naar de heidenen in, en treedt de steden van de Samaritanen niet binnen;

⁶ maar gaat liever tot de verdwaalde schapen uit het huis van Israël.

⁷ Gaat, preekt hun, en zegt: Het rijk der hemelen is nabij!

⁸ Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij ontvangen; geeft om niet.

⁹ Goud-, zilver- noch kopergeld moogt gij in uw gordels dragen,

¹⁰ geen tas, geen twee onderkieren, geen schoeisel, geen reisstaf meenemen; want de arbeider heeft recht op zijn onderhoud.

¹¹ In welke stad of dorp gij ook komt, onderzoek, wie daar de waardigste is; en blijft bij hem, totdat gij weer afreist.

¹² Als gij dat huis binnentreedt, brengt het uw groet.

¹³ En zo dat huis het waardig is, dan daalt uw vrede er over neer; zo niet, dan keert uw vrede terug op u.

¹⁴ En waar men u niet ontvangt en niet luistert naar uw woorden, verlaat dat huis of die stad, en schudt het stof van uw voeten.

¹⁵ Voorwaar, Ik zeg u: voor het land van

Sódoma en Gomorra zal het dragelijker zijn op de oordeelsdag dan voor die stad.

¹⁶ Ziet, Ik zend u als schapen midden onder de wolven. Weest dus voorzichtig als de slangen, en eenvoudig als de duiven.

¹⁷ Wacht u voor de mensen. Want ze zullen u overleveren aan de rechtbanken, en geselen in hun synagogen.

¹⁸ Terwille van Mij zult gij voor landvoogden en koningen worden gesleept, om getuigenis af te leggen bij hen en bij de heidenen.

¹⁹ Maar als ze u overleveren, weest dan niet bezorgd, hoe of wat gij zult spreken; want in dat uur zal u worden ingegeven, wat gij moet zeggen.

²⁰ Immers niet gij zijt het, die spreekt, maar het is de Geest van uw Vader, die door u spreekt.

²¹ De broer zal zijn broer ter dood overleveren, de vader zijn zoon; en de kinderen zullen opstaan tegen hun ouders, en ze doden.

²² Om mijn Naam zult gij gehaat zijn bij allen; maar wie volhardt ten einde toe, zal zalig worden.

²³ Als men u vervolgt in de ene stad, vlucht dan naar een andere. Voorwaar, Ik zeg u: gij zult de steden van Israël nog niet hebben afgereisd, wanneer de Mensenzoon komt.

²⁴ De leerling staat niet boven zijn meester, de dienaar niet boven zijn heer.

²⁵ Voor den leerling is het genoeg, als het hem gaat als zijn meester; voor den dienaar, als het hem gaat als zijn heer. Indien men den heer des huizes Beélzebub heeft genoemd, hoeveel te meer dan zijn huisgenoten.

²⁶ Vreest hen dus niet. Want niets is bedekt, dat

niet ontdekt, niets verborgen, dat niet bekend zal worden.

²⁷ Wat Ik u zeg in het duister, zegt dat op klare lichte dag; en wat gij hoort fluisteren, verkondigt dat van de daken.

²⁸ Weest niet bevreesd voor hen, die wel het lichaam doden, doch de ziel niet kunnen doden; vreest liever Hem, die èn ziel èn lichaam in de hel kan verderven.

²⁹ Worden niet twee mussen voor een penning verkocht? En toch zal er niet één op de grond vallen zonder de wil van uw Vader.

³⁰ En van u zijn alle hoofdharen geteld.

³¹ Vreest dus niet; gij zijt meer waard dan een zwerm mussen.

³² Wie Mij belijdt voor de mensen, zal ook Ik voor mijn Vader belijden, die in de hemelen is.

³³ Maar wie Mij voor de mensen verloochent, hem zal ook Ik verloochenen voor mijn Vader, die in de hemelen is.

³⁴ Denkt niet, dat Ik vrede ben komen brengen op aarde; geen vrede, maar het zwaard ben Ik komen brengen.

³⁵ Want Ik ben verdeeldheid komen brengen tussen een man en zijn vader, tussen dochter en moeder, tussen schoondochter en schoonmoeder;

³⁶ en 's mensen ergste vijanden zullen zijn huisgenoten zijn.

³⁷ Wie zijn vader of moeder meer bemint dan Mij, is Mijner niet waardig; wie zijn zoon of dochter meer bemint dan Mij, is Mijner niet waardig.

³⁸ En wie zijn kruis niet opneemt en Mij niet volgt, is Mijner niet waardig.

³⁹ Wie zijn leven vindt, zal het verliezen; en wie terwille van Mij zijn leven verliest, zal het vinden.

⁴⁰ Wie u opneemt, neemt Mij op; en wie Mij opneemt, neemt Hem op, die Mij gezonden heeft.

⁴¹ Wie een profeet opneemt, omdat hij profeet is, zal het loon van een profeet ontvangen; en wie een rechtvaardige opneemt, omdat hij een rechtvaardige is, zal het loon van een rechtvaardige ontvangen.

⁴² En wie slechts een beker koud water te drinken geeft aan een dezer kleinen, omdat hij een leerling is, voorwaar, Ik zeg u: hem zal zijn loon niet ontgaan.

11

¹ Nadat Jesus de lessen voor zijn twaalf leerlingen had geëindigd, ging Hij heen, om te leren en te preken in hun steden.

² Toen Johannes in de gevangenis de werken van Christus vernam, liet hij Hem door zijn leerlingen vragen:

³ Zijt Gij het, die komen moet, of moeten we een ander verwachten?

⁴ Jesus antwoordde hun: Gaat en bericht aan Johannes, wat gij hoort en ziet.

⁵ Blinden zien en kreupelen gaan, melaatsen worden gereinigd en doven horen, doden verrijzen en aan armen wordt het evangelie verkondigd.

⁶ Zalig is hij, die zich niet ergert aan Mij.

⁷ Toen ze waren heengegaan, begon Jesus tot de menigte over Johannes te spreken: Wat zijt gij in

de woestijn gaan zien? Een riet, dat door de wind wordt bewogen?

⁸ Neen; wat zijt gij gaan zien? Een mens, in zachte kleren gedost? Zie, die in zachte kleren gedost gaan, zijn in de paleizen der koningen.

⁹ Waarom zijt ge dan uitgelopen? Om een profeet te zien? Ja, zeg Ik u, en meer dan een profeet.

¹⁰ Hij is het, van wien geschreven staat: “Zie, Ik zend mijn gezant voor U uit, Die U de weg zal bereiden.”

¹¹ Voorwaar, Ik zeg u: Onder de kinderen der vrouwen is er geen opgestaan, die groter was dan Johannes de Doper; toch is de kleinste in het rijk der hemelen groter dan hij.

¹² Van de dagen van Johannes den Doper tot heden toe wordt het rijk der hemelen met geweld bestormd, en de bestormers nemen het weg.

¹³ Alle profeten en de Wet, tot Johannes toe, hebben het voorzegd;

¹⁴ en zo gij het wilt verstaan: hijzelf is de Elias, die komen moet.

¹⁵ Wie oren heeft om te horen, hij hore.

¹⁶ Doch waarmee zal Ik dit geslacht vergelijken? Het is gelijk aan kinderen, die op de markt zitten, en hun makkers toeroepen:

¹⁷ We hebben voor u op de fluit gespeeld, En gij hebt niet gedanst; We hebben een treurlied gezongen, En gij hebt niet geschreid.

¹⁸ Want Johannes kwam; hij at noch dronk, en ze zeggen: Hij is van den duivel bezeten.

¹⁹ De Mensenzoon kwam; Hij at en dronk, en ze zeggen: Ziet wat een gulzigaard, wat een wi-jndrinker, wat een vriend van tollenaars en zon-

daars. Maar de wijsheid wordt door haar werken gerechtvaardigd.

²⁰ Toen begon Hij de steden, waarin de meeste zijner wonderen waren gebeurd, te verwijten, dat ze zich niet hadden bekeerd.

²¹ Wee u, Korazin, wee u, Betsáida; want zo in Tyrus en Sidon de wonderen waren gebeurd, die in u zijn geschied, dan zouden ze al lang in zak en as boete hebben gedaan.

²² Maar Ik zeg u: Voor Tyrus en Sidon zal het dragelijker zijn op de oordeelsdag dan voor u.

²³ En gij Kafárnaum, zult ge tot de hemel toe worden verheven? Tot in de hel zult ge zinken; want zo in Sódoma de wonderen waren gebeurd, die in u zijn geschied, het zou zijn blijven bestaan tot op de huidige dag.

²⁴ Maar Ik zeg u: Voor het land van Sódoma zal het dragelijker zijn op de oordeelsdag dan voor u.

²⁵ In die tijd nam Jesus het woord, en sprak: Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen hebt verborgen en aan kleinen geopenbaard.

²⁶ Ja, Vader, zo is uw welbehagen geweest.

²⁷ Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven. En niemand kent den Zoon, dan de Vader alleen; en niemand kent den Vader, dan de Zoon alleen, en hij, aan wien de Zoon het openbaren wil.

²⁸ Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u verkwikken.

²⁹ Neemt mijn juk op, en leert van Mij, omdat Ik zachtmoedig ben en nederig van harte; dan vindt gij rust voor uw zielen.

³⁰ Want mijn juk is zacht, mijn last is licht.

12

¹ In die tijd ging Jesus op de sabbat door het korenveld, en daar zijn leerlingen honger hadden, begonnen ze aren te plukken en op te eten.

² De farizeën, die dit zagen, zeiden tot Hem: Zie, uw leerlingen doen, wat men op de sabbat niet doen mag.

³ Maar Hij zei hun: Hebt gij niet gelezen, wat David deed, toen hij met zijn gevolg honger had?

⁴ Hoe hij het huis van God binnenging en de toonbroden opat, die hij, noch zij die met hem waren, mochten eten, maar de priesters alleen?

⁵ Of hebt gij niet gelezen in de Wet, dat op de sabbat de priesters in de tempel de sabbatrust verbreken, en toch niet schuldig zijn?

⁶ En Ik zeg u: hier is er een, die groter is dan de tempel.

⁷ Zo gij wist, wat het zeggen wil: “Barmhartigheid wil Ik en geen offerande,” dan zoudt gij geen onschuldigen hebben veroordeeld;

⁸ want de Mensenzoon is heer van de sabbat.

⁹ Toen ging Hij heen, en kwam in hun synagoge;

¹⁰ en zie, daar was een man, wiens hand was verdord. Om Hem nu te kunnen beschuldigen, stelden ze Hem de vraag: Is het geoorloofd, op de sabbat te genezen?

¹¹ Hij zei hun: Wie is er onder u, die één enkel schaap heeft, en het niet vastgrijpt, als het op de sabbat in een kuil valt, en het er uittrekt?

¹² Welnu, hoeveel meer is een mens waard dan een schaap! Het is dus geoorloofd, op de sabbat goed te doen.

¹³ Toen sprak Hij tot den man: Streck uw hand uit. Hij strekte ze uit, en ze was weer zo gezond als de andere.

¹⁴ Nu gingen de farizeën heen, en spanden tegen Hem samen, hoe ze Hem in het verderf zouden storten.

¹⁵ Maar Jesus kreeg er kennis van, en verwijderde Zich van daar; velen volgden Hem, en Hij genas ze allen.

¹⁶ Maar Hij verbood hun, Hem bekend te maken,

¹⁷ opdat vervuld zou worden, wat door den profeet Isaias voorzegd was:

¹⁸ Zie mijn Dienaar, dien Ik heb uitverkoren, Mijn Welbeminde, in wien mijn ziel behagen schept. Ik zal mijn Geest op Hem doen rusten, En Hij zal aan de volkeren het recht verkonden.

¹⁹ Hij zal twisten noch roepen, En niemand zal zijn stem op de straten horen.

²⁰ Hij zal het geknakte riet niet breken, De kwijnende vlaspit niet doven, Totdat Hij het recht ter zegepraal voert.

²¹ Op zijn naam zullen de volkeren hopen!

²² Toen werd tot Hem een bezetene gebracht, die blind en stom was: Hij genas hem, zodat de stomme sprak en zag.

²³ Heel de menigte was verbaasd, en zeide: Zou Hij niet de Zoon van David zijn?

²⁴ Toen de farizeën dit hoorden, zeiden ze: Hij drijft slechts de duivels uit door Beëlzebub, den

vorst der duivels.

²⁵ Maar Jesus, die hun gedachten kende, sprak tot hen: Ieder rijk, dat inwendig verdeeld is, zal verwoest worden: en iedere stad of woning, die inwendig verdeeld is, zal geen stand houden.

²⁶ Zo dus satan den satan uitdrijft, dan strijdt hij tegen zichzelf: hoe zal zijn rijk dan stand kunnen houden?

²⁷ En indien Ik door Beélzebub de duivels uitdrijf, door wien drijven dan uw zonen ze uit? Daarom zullen zijzelf uw rechters zijn.

²⁸ Maar zo Ik door Gods Geest de duivels uitdrijf, dan is ook het koninkrijk Gods onder u gekomen.

²⁹ Of hoe zal iemand het huis van een sterk man binnendringen en zijn huisraad roven, zo hij niet eerst den sterke bindt? Eerst dan zal hij zijn huis kunnen plunderen.

³⁰ Wie niet met Mij is, is tegen Mij; en wie niet met Mij verzamelt, verstroot.

³¹ Daarom zeg Ik u: Iedere zonde en godslastering zal aan de mensen worden vergeven; maar het lasteren van den Geest zal niet worden vergeven.

³² En wie iets zegt tegen den Mensenzoon, hem zal het worden vergeven; maar wie iets zegt tegen den Heiligen Geest, hem zal het niet vergeven worden, noch in deze wereld noch in de toekomstige.

³³ Of wel: gij noemt de boom goed, maar dan ook goed zijn vrucht; of wel: gij noemt de boom slecht, maar dan ook slecht zijn vrucht; want de boom wordt aan de vruchten gekend.

³⁴ Adderenbroed, hoe zoudt gij iets goeds kunnen zeggen, terwijl gij slecht zijt? Want de mond

spreekt waar het hart van overvloeit.

³⁵ De goede mens brengt goed voort uit de goede schat, de kwade mens kwaad uit de kwade schat.

³⁶ En Ik zeg u: Van ieder ijdel woord, dat de mensen hebben gesproken, zullen ze rekenschap geven op de oordeelsdag.

³⁷ Op grond van uw woorden zult ge gerechtvaardigd worden, en op grond van uw woorden worden veroordeeld.

³⁸ Eens spraken enige schriftgeleerden en farizeën Hem aan, en zeiden: Meester, we verlangen een wonderteken van U te zien.

³⁹ Maar Hij gaf hun ten antwoord: Een boos en overspelig geslacht vraagt een teken; maar geen teken zal hun worden gegeven, dan het teken van Jonas, den profeet.

⁴⁰ Want zoals Jonas drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal ook de Mensenzoon drie dagen en drie nachten in het hart der aarde zijn.

⁴¹ De Ninivieten zullen in het oordeel opstaan te zamen met dit geslacht, en het veroordelen; want zij bekeerden zich op de prediking van Jonas; en zie, meer dan Jonas is hier.

⁴² De koningin van het zuiden zal in het oordeel opstaan te zamen met dit geslacht, en het veroordelen; want zij kwam van het uiteinde der aarde om Sálomons wijsheid te horen; en zie, meer dan Sálomon is hier.

⁴³ Wanneer de onreine geest van iemand is uitgegaan, zwerft hij rond in dorre oorden; hij zoekt rust, en vindt ze niet.

⁴⁴ Dan zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis,

waar ik ben uitgegaan. En bij zijn komst vindt hij het leeg, geveegd en versierd.

⁴⁵ Dan gaat hij heen, en neemt zeven andere geesten met zich mee, die bozer zijn dan hijzelf; ze komen binnen, en wonen daar. En het einde van dien man wordt erger nog dan het begin. Zo zal het ook gaan met dit verdorven geslacht.

⁴⁶ Terwijl Hij nog sprak tot de scharen, zie, daar stonden zijn moeder en broeders buiten, en wilden Hem spreken.

⁴⁷ Men zei Hem: Zie, uw moeder en broeders staan buiten, en willen U spreken.

⁴⁸ Maar Hij antwoordde aan die Hem dit zeiden: Wie is mijn moeder, en wie zijn mijn broeders?

⁴⁹ En Hij strekte de hand naar zijn leerlingen uit en sprak: Ziedaar mijn moeder en broeders;

⁵⁰ want wie de wil van mijn Vader volbrengt, die in de hemelen is, hij is mijn broeder en zuster en moeder.

13

¹ Die dag verliet Jesus het huis, en zette Zich neer aan het meer.

² En een talrijke menigte verzamelde zich om Hem heen, zodat Hij in een boot ging zitten, terwijl heel de menigte op de oever bleef staan.

³ En Hij sprak hun in gelijkenissen over vele dingen. Hij zeide: Zie, de zaaier ging uit om te zaaien.

⁴ En onder het zaaien viel een gedeelte langs de weg; en de vogels uit de lucht kwamen, en pikten het op.

⁵ Een ander gedeelte viel op de steengrond, waar het niet veel aarde had. Aanstonds kwam het op, omdat het geen diepe aarde had;

⁶ maar toen de zon was opgegaan, werd het verschroeid en verdorde, daar het geen wortel geschoten had.

⁷ Een ander gedeelte viel tussen de doornen; de doornen schoten op, en verstikten het.

⁸ Een ander gedeelte viel op de goede aarde; en het droeg vrucht: honderd- zestig- dertigvoud.

⁹ Wie oren heeft om te horen, hij hore.

¹⁰ Nu kwamen de leerlingen naar Hem toe, en zeiden: Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?

¹¹ Hij antwoordde hun: U is het gegeven, de geheimen van het rijk der hemelen te kennen; hun echter niet.

¹² Want wie heeft, hem zal gegeven worden en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, hem zal ook ontnomen worden, wat hij bezit.

¹³ Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen; omdat ze ziende zijn en toch niet zien, horende en toch niet horen noch verstaan.

¹⁴ In hen wordt de voorzegging van Isaias vervuld: Met de oren zult gij horen, en niet verstaan, En scherp zult gij zien, en niet inzien.

¹⁵ Want verstokt is het hart van dit volk, Hun oren zijn hardhorig, En hun ogen gesloten; Opdat ze niet zouden zien met de ogen, En horen met de oren, En verstaan met het hart; Opdat zij zich niet zouden bekeren, En Ik hen zou genezen.

¹⁶ Maar gelukkig zijn uw ogen, omdat ze zien; en uw oren, omdat ze horen.

¹⁷ Voorwaar, Ik zeg u: Vele profeten en rechtvaardigen wensten te zien wat gij ziet, en ze zagen het niet; te horen wat gij hoort, en ze hoorden het niet.

¹⁸ Hoort gij dus, wat de gelijkenis van den zaaier betekent:

¹⁹ Als iemand het woord over het koninkrijk hoort en het niet wil verstaan, dan komt de boze en rooft weg, wat in zijn hart is gezaaid; dat is wat langs de weg is gezaaid.

²⁰ En wat op de steengrond gezaaid werd is hij, die het woord verneemt en het terstond met vreugde aanvaardt;

²¹ hij heeft echter geen wortel geschoten, maar is onstandvastig; en als er verdrukking of vervolging ontstaat om wille van het woord, is hij aanstonds geërgerd.

²² Wat in de doornen gezaaid werd, is hij, die wel luistert naar het woord; maar de beslommering van de wereld en het bedriegelijke van de rijkdom verstikken het woord. en het blijft zonder vrucht.

²³ Maar wat op de goede aarde gezaaid werd, is hij, die het woord verneemt en begrijpt, en die ook vruchten draagt; bij den een geeft het een honderd-, bij een ander een zestig-, bij een derde een dertigvoud.

²⁴ Een andere gelijkenis stelde Hij hun voor, en Hij sprak: Het rijk der hemelen is gelijk aan een man, die goed zaad op zijn akker zaaide.

²⁵ Maar terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand, zaaide onkruid onder de tarwe, en ging heen.

²⁶ Toen nu het graan was opgeschoten en vrucht

had gezet, vertoonde zich ook het onkruid.

²⁷ Nu kwamen de dienaars van den heer des huizes, en zeiden: Heer, hebt ge geen goed zaad op uw akker gezaaid; waar komt dan het onkruid vandaan?

²⁸ Hij zei hun: Een vijandig mens heeft dit gedaan. De dienaars zeiden tot hem: Wilt ge dus, dat we het gaan uitwieden?

²⁹ Maar hij antwoordde: Neen; want bij het uitwieden van het onkruid, zoudt gij ook de tarwe kunnen uittrekken.

³⁰ Laat beide opgroeien tot de oogst; in de oogst-tijd zal ik tot de maaiers zeggen: Verzamelt eerst het onkruid en bindt het in bussels, om het te verbranden, maar brengt de tarwe in mijn schuur. —

³¹ Een andere gelijkenis stelde Hij hun voor, en sprak: Het rijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand op zijn akker zaaide.

³² Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het is opgewassen is het groter dan het tuingewas, en wordt het een boom, zodat de vogels in de lucht in zijn takken komen nestelen. —

³³ Nog een andere gelijkenis sprak Hij tot hen: Het rijk der hemelen is gelijk aan zuurdeeg, dat een vrouw onder drie maten meel mengde, totdat het meel geheel was gegist.

³⁴ Dit alles zeide Jesus tot de menigte in gelijkenissen, en zonder gelijkenis sprak hij hun niet toe;

³⁵ opdat vervuld zou worden, wat door den profeet was voorzien: “Ik zal mijn mond openen in gelijkenissen, en openbaren, wat verborgen was van de grondvesting der wereld af.”

³⁶ Toen Hij de menigte had laten gaan, keerde Hij naar huis terug. Nu kwamen zijn leerlingen naar Hem toe, en zeiden: Verklaar ons de gelijkenis van het onkruid op de akker.

³⁷ Hij antwoordde hun: Die het goede zaad uitzaait, is de Mensenzoon;

³⁸ de akker is de wereld; het goede zaad zijn de kinderen van het rijk; het onkruid zijn de kinderen van den boze;

³⁹ de vijand, die het zaaide, is de duivel; de oogst is het einde der wereld; de maaiers zijn de engelen.

⁴⁰ Zoals dus het onkruid verzameld en in het vuur wordt verbrand, zo zal het ook geschieden aan het einde der wereld.

⁴¹ De Mensenzoon zal zijn engelen zenden. Ze zullen uit zijn rijk alle ergernisgevers verzamelen, en hen die ongerechtigheid plegen,

⁴² en ze in de vuuroven werpen; daar zal geveen zijn en gekners der tanden.

⁴³ Dan zullen de rechtvaardigen blinken als de zon in het rijk van hun Vader. Wie oren heeft om te horen, hij hore.

⁴⁴ Het rijk der hemelen is gelijk aan een schat, die in de akker begraven is. De man, die hem vindt, verbergt hem; en vol vreugde daarover gaat hij alles verkopen, wat hij bezit, en koopt die akker.

⁴⁵ Nog is het rijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schone paarden zocht.

⁴⁶ Toen hij een kostbare parel had gevonden, ging hij alles verkopen wat hij bezat, en kocht haar.

⁴⁷ Nog is het rijk der hemelen gelijk aan een net, dat in de zee wordt uitgeworpen, en waarmee allerlei soort van vis wordt gevangen.

⁴⁸ Toen het vol was, trok men het op het strand, zette zich neer, en zocht de goede vissen uit om ze in vaten te doen, maar de slechte gooide men weg.

⁴⁹ Zo zal het ook gaan aan het einde der wereld. De engelen zullen uitgaan, en de bozen van de rechtvaardigen scheiden.

⁵⁰ En zij zullen ze in de vuuroven werpen; daar zal gewezen zijn en gekners der tanden.

⁵¹ Hebt gij dit alles begrepen? Ze zeiden Hem: Ja. En Hij zei hun:

⁵² Zo is iedere schriftgeleerde, die onderwezen is in het rijk der hemelen, gelijk aan een huisvader, die uit zijn schat nieuw en oud te voorschijn brengt.

⁵³ Toen Jesus met deze gelijkenissen ten einde was, ging Hij heen.

⁵⁴ Nadat Hij in zijn vaderstad was gekomen, onderrichtte Hij hen in hun synagoge. zodat ze verbaasd waren en zeiden: Waar heeft Hij die wijsheid en wonderkracht vandaan?

⁵⁵ Is Hij niet de zoon van den timmerman? Heet zijn moeder niet Maria, en zijn broers niet Jakobus, Josef, Simon en Judas?

⁵⁶ En leven zijn zusters niet allen onder ons? Waar heeft Hij dan dit alles vandaan?

⁵⁷ En ze ergerden zich aan Hem. Maar Jesus zeide hun: Een profeet wordt enkel in zijn geboortestad en in zijn eigen familie miskend.

⁵⁸ En om hun ongeloof deed Hij er maar weinig

wonderen.

14

¹ In die tijd drong de faam van Jesus tot den viervorst Herodes door.

² En hij zei tot zijn dienaars: Het is Johannes de Doper; hij is opgestaan van de doden, en daarom werken die krachten in hem.

³ Herodes namelijk had Johannes gegrepen, in boeien geslagen, en in de gevangenis geworpen naar aanleiding van Heródias, de vrouw van Filipus, zijn broer.

⁴ Want Johannes had hem gezegd: Ge moogt haar niet behouden.

⁵ Hij wilde hem ter dood brengen, maar hij was bang voor het volk; want men hield hem voor een profeet.

⁶ Maar op de verjaardag van Herodes danste de dochter van Heródias in het midden der feestzaal, en ze behaagde aan Herodes.

⁷ Daarom beloofde hij met een eed, haar alles te zullen geven, wat ze hem vragen zou.

⁸ En zij, door haar moeder opgestoot, sprak: Geef me het hoofd van Johannes den Doper hier op een schotel.

⁹ Wel had de koning er spijt van, maar om de eed en om de gasten beval hij toch, het te geven.

¹⁰ Hij stuurde iemand weg, om Johannes in de kerker te onthoofden.

¹¹ Zijn hoofd werd op een schotel gebracht, en aan het meisje gegeven, dat het aanbood aan haar moeder.

¹² Zijn leerlingen kwamen het lichaam halen, begroeven het, en gingen het Jesus berichten.

¹³ Op deze tijding vertrok Jesus in een boot naar een woeste plaats in de eenzaamheid. Maar de scharen hoorden het, en gingen Hem uit de steden te voet achterna.

¹⁴ Toen Hij dus te voorschijn trad, zag Hij een talrijke menigte; Hij had medelijden met hen, en genas hun zieken.

¹⁵ Tegen het vallen van de avond kwamen zijn leerlingen, en zeiden tot Hem: Deze plaats is woest, en het is reeds laat geworden; stuur de menigte weg, dan kunnen ze naar de dorpen gaan, en zich levensmiddelen kopen.

¹⁶ Maar Jesus sprak tot hen: Ze behoeven niet te gaan; geeft gij hun te eten.

¹⁷ Ze antwoordden: We hebben hier slechts vijf broden en twee vissen.

¹⁸ Hij zei hun: Brengt ze Mij hier.

¹⁹ En nadat Hij de scharen bevolen had, zich neer te zetten op het gras, nam Hij de vijf broden en de twee vissen, zag op ten hemel en sprak er de zegen over uit: Hij brak de broden en gaf ze aan de leerlingen, en de leerlingen gaven ze aan het volk.

²⁰ Allen aten. en werden verzadigd. En ze verzamelden het overschot der brokken: twaalf korven vol.

²¹ Het waren ongeveer vijfduizend mannen, die hadden gegeten, behalve nog de vrouwen en kinderen.

²² Onmiddellijk daarna dwong Hij zijn leerlingen sloop te gaan, en vóór Hem uit naar de overkant over te steken; intussen zond Hij de menigte heen.

²³ En nadat Hij het volk had heengezonden,

besteeg Hij de berg, om in de eenzaamheid te bidden. Die avond bleef Hij daar alleen.

²⁴ Toen de boot reeds meerdere stadiën van de kust was verwijderd, werd ze door de golven geteisterd; want de wind was tegen.

²⁵ Maar in de vierde nachtdwaak kwam Hij naar hen toe, wandelend op het meer.

²⁶ De leerlingen, die Hem over het meer zagen wandelen, werden ontsteld, en zeiden: Het is een spook. En ze gilden van angst.

²⁷ Aanstonds sprak Jesus hen toe, en zeide: Weest gerust, Ik ben het; vreest niet.

²⁸ Petrus antwoordde: Heer, zo Gij het zijt, beveel mij dan, over het water tot U te komen.

²⁹ Hij sprak: Kom! Petrus klom uit de boot, en wandelde over het water, om bij Jesus te komen.

³⁰ Maar bij het zien van de geweldige storm werd hij bang, en riep, toen hij begon te zinken: Heer, red mij!

³¹ Aanstonds stak Jesus de hand uit, greep hem vast, en sprak: Kleingelovige, waarom hebt ge getwijfeld?

³² En toen zij in de boot waren geklommen, bedaarde de wind.

³³ Nu wierpen zij, die in het vaartuig waren, zich voor Hem neer, en zeiden: Waarachtig, Gij zijt de Zoon van God.

³⁴ Toen zij de overkant hadden bereikt, gingen zij naar het land van Gennézaret.

³⁵ Zodra de lieden dier plaats Hem herkenden, zonden ze bericht in heel de omtrek, en brachten alle zieken naar Hem toe.

³⁶ Ze vroegen Hem, enkel de zoom van zijn kleed

te mogen aanraken. En allen, die Hem aanraakten, werden genezen.

15

¹ Toen kwamen schriftgeleerden en farizeën van Jerusalem op Hem af, en zeiden:

² Waarom overtreden uw leerlingen de overlevering der ouden? Zij wassen hun handen niet eens, als ze brood eten.

³ Hij gaf hun ten antwoord: Waarom overtreedt gijzelf Gods gebod ter wille van uw overlevering? Want God heeft gezegd:

⁴ Eert uw vader en moeder; en: Wie vader of moeder vloekt, moet sterven.

⁵ Maar gij verklaart: Wie tot vader of moeder zegt: "Alles, waarmee ik u van dienst zou kunnen zijn, is tot offergave bestemd,"

⁶ behoeft vader of moeder niet te eren. En om uw overlevering ziet gij Gods gebod over het hoofd.

⁷ Huichelaars, terecht heeft Isaias van u geprofeteerd:

⁸ Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij.

⁹ Ze eren Mij tevergeefs, daar ze leerstellingen voordragen, die menselijke geboden zijn.

¹⁰ En nadat Hij het volk tot Zich had geroepen, sprak Hij tot hen: Hoort en verstaat.

¹¹ Niet wat de mond ingaat, bezoedelt den mens; maar wat de mond uitkomt, dat bezoedelt den mens.

¹² Nu naderden zijn leerlingen, en zeiden tot Hem: Weet Gij wel, dat de farizeën bij het horen van dit woord zich hebben geërgerd?

13 Hij antwoordde: Iedere plant, die mijn hemelse Vader niet heeft geplant, zal worden uitgerukt.

14 Laat hen begaan; ze zijn blinde leiders van blinden; maar als de ene blinde den anderen leidt, vallen ze allebei in de kuil.

15 Toen nam Petrus het woord, en zeide: Verklaar ons deze gelijkenis.

16 Hij sprak: Zijt ook gij nog zonder inzicht?

17 Begrijpt gij niet, dat alles wat de mond ingaat, in de buik terecht komt, en op zekere plaats wordt uitgeworpen?

18 Maar wat de mond uitgaat, komt voort uit het hart, en dat verontreinigt den mens.

19 Want uit het hart komen slechte gedachten voort, moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, godslasteringen.

20 Dit is het, wat den mens bezoedelt. Maar met ongewassen handen eten, bezoedelt den mens niet.

21 Toen vertrok Jesus van daar, en begaf zich naar de streek van Tyrus en Sidon.

22 En zie, een kanaänietische vrouw, afkomstig uit die streek, riep Hem toe: Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van David; mijn dochter wordt vreselijk door den duivel gekweld.

23 Hij gaf haar geen antwoord. En zijn leerlingen kwamen, en verzochten Hem: Stel haar tevreden; want ze roept ons achterna.

24 Hij antwoordde: Alleen tot de verloren schapen van het huis van Israël ben Ik gezonden.

25 Maar ze kwam naar Hem toe, wierp zich voor Hem neer, en zeide: Heer, help mij.

²⁶ Hij gaf haar ten antwoord: Het is niet goed, het brood der kinderen te nemen, en het voor de hondjes te werpen.

²⁷ Maar ze zeide: Ja wel, Heer; ook de hondjes eten toch van de kruimels, die van de tafel hunner meesters vallen.

²⁸ Toen antwoordde Jesus: O vrouw, groot is uw geloof; u geschiede, zoals ge verlangt. Van dat ogenblik af was haar dochter genezen.

²⁹ Toen Jesus van daar was vertrokken, kwam Hij aan het meer van Galilea, ging de berg op, en zette Zich daar neer.

³⁰ Daar kwamen grote scharen naar Hem toe, die kreupelen, lammen, blinden, stommen en vele anderen bij zich hadden; men legde ze aan zijn voeten neer, en Hij genas ze.

³¹ De menigte stond verbaasd bij het zien, hoe stommen spraken, lammen genazen, kreupelen liepen, blinden zagen; en ze verheerlijkten den God van Israël.

³² Nu riep Jesus zijn leerlingen bijeen, en sprak: Ik heb medelijden met de schare; want reeds drie dagen zijn ze bij Mij, en ze hebben niets te eten. Ik wil ze dus niet ongespijst laten gaan, opdat ze onderweg niet bezwijken.

³³ Maar de leerlingen zeiden tot Hem: Hoe zullen we ons in een woestijn genoeg brood verschaffen, om zulk een grote menigte te verzadigen?

³⁴ Jesus zei hun: Hoeveel broden hebt gij? Ze antwoordden: Zeven, en enkele visjes.

³⁵ Toen beval Hij het volk, op de grond te gaan zitten.

³⁶ Hij nam de zeven broden en de vissen, sprak een dankzegging uit, brak ze, en gaf ze aan zijn leerlingen; en de leerlingen gaven ze aan het volk.

³⁷ Allen aten, en werden verzadigd. En ze verzamelden de overgeschoten brokken: zeven korven vol.

³⁸ Het waren ongeveer vier duizend mannen, die hadden gegeten, behalve nog de vrouwen en kinderen.

³⁹ En nadat Hij de menigte had heengezonden, ging Hij de boot in, en vertrok naar het gebied van Magadán.

16

¹ Nu kwamen de farizeën en sadduceën Hem op de proef stellen, en verlangden, dat Hij hun een teken van de hemel zou tonen.

² Maar Hij antwoordde hun: 's Avonds zegt gij: Mooi weer, want de hemel ziet rood;

³ en 's morgens: Vandaag lelijk weer, want de hemel is somber. Het uitzicht van de hemel weet gij te beoordelen, maar kunt gij het dan de tekenen der tijden niet?

⁴ Een boos en overspelig geslacht vraagt een teken; en geen teken zal het gegeven worden, dan het teken van Jonas den profeet. Hij liet hen staan en ging heen.

⁵ Bij de overvaart vergaten zijn leerlingen, brood mee te nemen.

⁶ Jesus sprak tot hen: Let op, en wacht u voor het zuurdeeg der farizeën en sadduceën.

⁷ Ze bespraken dat met elkander, en zeiden: Dat is, omdat we geen brood hebben meegenomen.

⁸ Jesus bemerkte het, en sprak: Wat bespreekt gij toch met elkander, kleingelovigen? Dat gij geen brood hebt?

⁹ Begrijpt gij dan nog niet, en herinnert gij u niet de vijf broden voor vijf duizend mensen, en hoeveel korven gij verzameld hebt?

¹⁰ En de zeven broden voor vier duizend mensen, en hoeveel manden gij verzameld hebt?

¹¹ Waarom begrijpt gij niet, dat Ik niet sprak over brood, toen ik zei: Wacht u voor het zuurdeeg der farizeën en sadduceën?

¹² Nu begrepen ze, dat Hij hun niet gezegd had, zich te wachten voor het zuurdeeg van brood, maar voor de leer van farizeën en sadduceën.

¹³ Toen Jesus in de streek van Cesarea Filippi was gekomen, ondervroeg Hij zijn leerlingen: Wie zeggen de mensen, dat de Mensenzoon is?

¹⁴ Ze zeiden: Sommigen zeggen: Johannes de Doper; anderen: Elias; weer anderen: Jeremias of een van de profeten.

¹⁵ Hij zeide hun: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?

¹⁶ Simon Petrus antwoordde: Gij zijt de Christus, de Zoon van den levenden God!

¹⁷ Jesus antwoordde: Zalig zijt gij, Simon, zoon van Jona; want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemel is.

¹⁸ En Ik, Ik zeg u: gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.

¹⁹ En u zal Ik de sleutels geven van het rijk der hemelen. En al wat ge op aarde zult binden, zal ook in de hemel gebonden zijn; en al wat

ge op aarde zult ontbinden, zal ook in de hemel ontbonden zijn.

²⁰ Toen gebod Hij zijn leerlingen, aan niemand te zeggen, dat Hij de Christus was.

²¹ Van toen af begon Jesus zijn leerlingen er op te wijzen, dat Hij naar Jerusalem moest gaan, dat Hij veel moest lijden van oudsten, opperpriesters en schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden, en op de derde dag verrijzen.

²² Petrus trok Hem ter zijde, en begon Hem tegen te spreken: Dat nooit, Heer; zo iets zal U niet overkomen.

²³ Maar Hij keerde zich om, en zei tot Petrus: Ga weg van Mij, satan; ge zijt Mij een ergernis. Want ge zijt niet bedacht op wat God wil, maar slechts op wat de mensen willen.

²⁴ Toen sprak Jesus tot zijn leerlingen: Zo iemand mijn volgeling wil zijn, dan moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

²⁵ Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen; maar wie om Mij het leven verliest, zal het vinden.

²⁶ Wat baat het den mens, zo hij de hele wereld wint, maar schade lijdt aan zijn ziel? Of wat zal de mens in ruil geven voor zijn ziel?

²⁷ Want de Mensenzoon zal met zijn engelen komen in de heerlijkheid van zijn Vader, en dan zal Hij iedereen volgens zijn werken vergelden.

²⁸ Voorwaar, Ik zeg u: daar zijn er onder de hier aanwezigen, die de dood niet zullen smaken, voordat ze den Mensenzoon zien komen in zijn koninkrijk.

17

¹ Zes dagen later nam Jesus Petrus, Jakobus en Johannes, zijn broer, alleen met Zich mee, en bracht ze op een hoge berg.

² En Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd; zijn aanschijn schitterde als de zon, en zijn klederen werden wit als sneeuw.

³ Zie, Moses en Elias verschenen hun, en spraken met Hem.

⁴ Toen nam Petrus het woord, en zeide: Heer, het is ons goed, hier te zijn; zo Gij wilt, zal ik hier drie tenten opslaan: één voor U, één voor Moses, en één voor Elias.

⁵ Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk. En zie, een stem sprak uit de wolk: Deze is mijn geliefde Zoon, in wien Ik mijn welbehagen heb; luistert naar Hem.

⁶ Toen de leerlingen dit hoorden, vielen ze op hun aangezicht neer, en werden zeer bevreesd.

⁷ Maar Jesus kwam naar hen toe, raakte ze aan, en sprak: Staat op, en vreest niet.

⁸ Toen ze nu de ogen opsloegen, zagen ze niemand dan Jesus alleen.

⁹ En terwijl ze afdaalden van de berg, gebod Jesus hun: Vertelt aan niemand dit gezicht, voordat de Mensenzoon van de doden is opgestaan.

¹⁰ Zijn leerlingen vroegen Hem: Waarom zeggen de schriftgeleerden dan, dat eerst Elias moet komen?

¹¹ Hij antwoordde hun: Zeker, Elias komt, en zal alles herstellen.

¹² Maar Ik zeg u: Elias is reeds gekomen; ze hebben hem echter niet erkend, maar met hem

gedaan, wat ze wilden. Zo zal ook de Mensenzoon van hen hebben te lijden.

¹³ Toen begrepen de leerlingen, dat Hij hun over Johannes den Doper gesproken had.

¹⁴ En toen zij bij de menigte waren gekomen, kwam een man naar Hem toe. wierp zich voor Hem op de knieën neer,

¹⁵ en zeide: Heer, ontferm U over mijn zoon, want hij heeft de vallende ziekte en heeft veel te lijden: dikwijls valt hij in het vuur, en dikwijls in het water.

¹⁶ Ik heb hem bij uw leerlingen gebracht, maar ze konden hem niet genezen.

¹⁷ Jesus antwoordde: O ongelovig en boos geslacht, hoelang nog zal Ik bij u zijn; hoelang nog zal Ik u dulden? Breng hem hier bij Mij.

¹⁸ En Jesus bedreigde den bozen geest, en deze ging van hem uit; de knaap was genezen van dat ogenblik af.

¹⁹ Nu kwamen de leerlingen afzonderlijk bij Jesus, en zeiden: Waarom konden wij hem niet uitwerpen?

²⁰ Jesus sprak tot hen: Om uw gebrek aan geloof. Voorwaar, Ik zeg u: Zo gij een geloof hebt als een mosterdzaadje, dan zult gij zeggen tot deze berg: Ga van hier dáár heen, en hij zal gaan; en niets zal u onmogelijk zijn.

²¹ Maar dit soort wordt alleen uitgedreven door gebed en vasten.

²² Terwijl zij nu in Galilea vertoefden, sprak Jesus tot hen: De Mensenzoon moet overgeleverd worden in de handen der mensen,

²³ en ze zullen Hem doden; maar op de derde

dag zal Hij verrijzen. Nu werden ze diep bedroefd.

²⁴ Toen zij te Kafárnaum waren gekomen, ver-voegden zich de belastingontvangers bij Petrus, en zeiden hem: Betaalt uw Meester de twee drachmen niet?

²⁵ Hij antwoordde: Wel zeker! Maar bij zijn thuiskomst voorkwam Jesus hem, en sprak: Wat dunkt u, Simon? Van wie ontvangen de koningen der aarde tol of schatting; van hun kinderen of van de vreemden?

²⁶ Hij antwoordde: Van de vreemden. Jesus zei hem: Dus zijn de kinderen vrij.

²⁷ Maar om hun geen aanstoot te geven, ga naar het meer, werp de hengel uit, en grijp de eerste vis, die boven komt; en als ge hem de bek hebt geopend, zult ge daarin een stater vinden: neem die, en geef hem hun voor Mij en voor u.

18

¹ Terzelfder tijd kwamen de leerlingen bij Jesus en zeiden: Wie is wel de grootste in het rijk der hemelen?

² Jesus riep een kind naar Zich toe, plaatste het in hun midden.

³ en sprak: Voorwaar, Ik zeg u: Zo gij u niet bekeert en als kinderen wordt, zult gij het rijk der hemelen niet binnengaan.

⁴ Wie zich dus vernederen zal als dit kind, zal de grootste zijn in het rijk der hemelen.

⁵ En wie zulk een kind opneemt in mijn naam, neemt Mij op.

⁶ Maar wie ergernis geeft aan een van deze kleinen, die in Mij geloven, het ware hem beter, dat hem een zware molensteen om de hals werd

gehangen, en hij in de diepte der zee werd verdronken.

⁷ Wee de wereld om de ergernis. Zeker, het kan wel niet anders, of er moet ergernis komen; maar wee den mens, door wien de ergernis komt.

⁸ Welnu, zo uw hand of voet u ergert, houw ze af, en werp ze van u weg; want het is beter voor u, verminkt of kreupel het Leven binnen te gaan, dan met twee handen of twee voeten geworpen te worden in het eeuwige vuur.

⁹ En zo uw oog u ergert, ruk het uit, en werp het weg; want het is beter voor u, met één oog het Leven binnen te gaan, dan met twee ogen geworpen te worden in het helse vuur.

¹⁰ Zorgt er voor, dat gij geen van deze kleine gering acht; want Ik zeg u: Hun engelen in de hemel zien altijd het aanschijn van mijn Vader, die in de hemel is.

¹¹ -

¹² Wat dunkt u? Zo iemand honderd schapen heeft, en een daarvan van is verdwaald, laat hij dan niet de negen en negentig in het gebergte achter, om het éne te gaan zoeken, dat verdwaald is?

¹³ En zo hij het vindt, voorwaar, Ik zeg u: Hij verheugt zich over dat éne meer, dan over de negen en negentig, die niet zijn verdwaald.

¹⁴ Zó is het ook de wil van uw Vader, die in de hemel is, dat géén van deze kleinen verloren gaat.

¹⁵ Indien uw broeder heeft gezondigd, ga en berisp hem tussen u beiden alleen. Zo hij naar u luistert, zult ge uw broeder gewonnen hebben.

¹⁶ Luistert hij niet naar u, neem dan nog één of

twee personen mee, opdat door de mond van twee of drie getuigen de zaak haar beslag krijgt.

¹⁷ Luistert hij ook niet naar hen, zeg het dan aan de Kerk; zo hij zelfs naar de Kerk niet luistert, dan zij hij u als een heiden en een tollenaar.

¹⁸ Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat gij zult binden op aarde, zal ook gebonden zijn in de hemel; en alles wat gij ontbinden zult op aarde, zal ook ontbonden zijn in de hemel.

¹⁹ Nog zeg Ik u: Zo twee van u op aarde overeenstemmen, om wat ook te vragen, dan zullen ze het verkrijgen van mijn Vader, die in de hemel is.

²⁰ Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden.

²¹ Nu kwam Petrus naar Hem toe, en sprak: Heer, hoe dikwijls moet ik mijn broeder vergeven, die tegen mij misdoet? Tot zeven keer toe?

²² Jesus zei hem: Niet tot zeven keer toe, zeg Ik u; maar tot zeventig maal zeven keer.

²³ Daarom is het rijk der hemelen gelijk aan een koning, die afrekening wilde houden met zijn dienaars.

²⁴ Toen hij met de afrekening was begonnen, bracht men er een binnen, die hem tienduizend talenten schuldig was.

²⁵ Daar hij niets had om te betalen, beval zijn meester, hemzelf te verkopen met zijn vrouw en zijn kinderen en alles, wat hij bezat, en zó de schuld te vereffenen.

²⁶ Maar de knecht viel hem smekend te voet, en zeide: Heb geduld met mij, en ik zal u alles betalen.

²⁷ De heer had medelijden met dien knecht, liet

hem gaan, en schold hem de schuld kwijt.

²⁸ Maar toen die knecht was heengegaan, ontmoette hij een zijner medeknechten, die hem honderd tienlingen schuldig was; hij greep hem tot worgens toe bij de keel, en zeide: Betaal me wat ge schuldig zijt.

²⁹ Zijn medeknecht viel hem smekend te voet, en sprak: Heb geduld met mij, en ik zal u betalen.

³⁰ De ander wilde dit niet, maar ging heen, en liet hem in de kerker werpen, totdat hij de schuld zou hebben betaald.

³¹ Toen nu zijn medeknechten zagen wat er gebeurd was, werden ze diep bedroefd, en gingen hun meester alles vertellen.

³² Nu liet zijn heer hem roepen, en zei tot hem: Boze knecht, die hele schuld schold ik u kwijt, omdat ge het mij hebt gevraagd;

³³ moest ook gij u dan niet ontfermen over uw medeknecht, zoals ikzelf mij over u heb ontfermd.

³⁴ En in zijn toorn leverde de heer hem aan de beulen over, totdat hij de hele schuld zou hebben voldaan.

³⁵ Zo zal ook mijn hemelse Vader met u handelen, als gij niet allen uw broeder van harte vergeeft.

19

¹ Toen Jesus deze onderrichting geëindigd had, verliet Hij Galilea, en ging naar het gebied van Judea aan de overkant van de Jordaan.

² En grote scharen volgden Hem, en Hij genas ze daar.

³ Ook de farizeën kwamen naar Hem toe, om Hem op de proef te stellen. Ze zeiden: Is het een man geoorloofd, zijn vrouw te verstoten, om welke reden ook?

⁴ Hij antwoordde hun: Hebt gij niet gelezen, dat Hij, die in het begin den mens heeft geschapen, hen man en vrouw heeft gemaakt;

⁵ en dat Hij gezegd heeft: “Daarom zal de man vader en moeder verlaten, en zich hechten aan zijn vrouw; en die twee zullen één vlees zijn”? Ze zijn dus geen twee meer, maar één vlees.

⁶ Wat dus God heeft verenigd, dat scheidt geen mens.

⁷ Ze zeiden Hem: Waarom heeft Moses dan bevolen, een scheidingsbrief te geven, en eerst dan de vrouw te verstoten?

⁸ Hij antwoordde hun: Om de hardheid van uw gemoed heeft Moses u toegestaan, uw vrouw te verstoten; in het begin echter was het zo niet.

⁹ Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoort, buiten het geval van overspel, en een andere huwt, be-gaat overspel;

¹⁰ Zijn leerlingen zeiden tot Hem: Als zó de verhouding is van den man tot de vrouw, dan is het niet raadzaam te huwen.

¹¹ Hij sprak tot hen: Niet allen begrijpen dit woord, maar zij alleen, aan wie het gegeven is.

¹² Er zijn onhuwbaren, die zo geboren zijn van de moederschoot af; en er zijn onhuwbaren, die door de mensen onhuwbaar gemaakt zijn; en er zijn onhuwbaren, die zichzelf onhuwbaar hebben gemaakt om het rijk der hemelen. Wie het vatten kan, hij vatte het.

¹³ Toen werden er kinderen tot Hem gebracht,

opdat Hij ze de handen zou opleggen, en voor hen bidden. De leerlingen wezen ze af.

¹⁴ Maar Jesus zei hun: Laat de kinderen begaan, en belet ze niet, tot Mij te komen; want het rijk der hemelen is voor hen, die zijn zoals zij.

¹⁵ En na hun de handen te hebben opgelegd, ging Hij heen.

¹⁶ En zie, daar trad iemand op Hem toe, die tot Hem sprak: Goede Meester, wat goeds moet ik doen om het eeuwige leven te verkrijgen?

¹⁷ Hij zeide hem: Waarom vraagt ge Mij naar het goede; Eén is er goed. Wilt ge dus het leven binnengaan, onderhoud dan de geboden.

¹⁸ Hij zei Hem: Welke? En Jesus sprak: Gij zult niet doden; gij zult geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven;

¹⁹ eer uw vader en moeder; heb uw naaste lief als uzelf.

²⁰ De jonge man zeide tot Hem: Dat alles heb ik onderhouden; wat ontbreekt me nog?

²¹ Jesus zeide hem: Zo ge volmaakt wilt zijn, ga dan verkopen wat ge bezit, geef het aan de armen, en ge zult een schat in de hemel bezitten. Kom dan, en volg Mij.

²² Maar toen de jongeling dit woord vernam, ging hij treurig heen; want hij had veel bezittingen.

²³ Nu sprak Jesus tot zijn leerlingen: Voorwaar, Ik zeg u: het is voor een rijke moeilijk, het rijk der hemelen binnen te gaan.

²⁴ En nog eens zeg Ik u: Een kameel gaat makkelijker door het oog van een naald, dan een rijke in het koninkrijk der hemelen.

²⁵ Toen de leerlingen dit hoorden, waren ze zeer verwonderd, en zeiden: Wie kan dan zalig worden?

²⁶ Jesus zag hen aan, en sprak: Bij de mensen is dit onmogelijk; maar bij God is alles mogelijk.

²⁷ Nu nam Petrus het woord, en zeide Hem: Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd; wat zullen wij dan ontvangen?

²⁸ En Jesus sprak tot hen: Voorwaar, Ik zeg u: bij de wedergeboorte, wanneer de Mensenzoon zal zetelen op de troon zijner majesteit, dan zult ook gij, die Mij zijt gevolgd, op twaalf tronen gezeten zijn, en de twaalf stammen van Israël oordelen.

²⁹ En al wie zijn huis, broers of zusters, vader of moeder, vrouw of kinderen of akkers verlaat om mijn Naam, hij zal het honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven verwerven.

³⁰ Veel eersten zullen laatsten, en laatsten zullen eersten zijn.

20

¹ Het rijk der hemelen toch is gelijk aan een heer des huizes, die in de vroege morgen uitging, om arbeiders voor zijn wijngaard te huren.

² Nadat hij met de arbeiders was overeengekomen voor één tienling per dag, stuurde hij ze naar zijn wijngaard.

³ En tegen het derde uur ging hij uit, en zag anderen werkeloos staan op de markt.

⁴ Hij zeide hun: Gaat ook gij naar mijn wijngaard; en wat billijk is, zal ik u geven.

⁵ Ze gingen er heen. Opnieuw ging hij tegen het zesde en het negende uur, en deed eveneens.

⁶ Ook tegen het elfde uur ging hij uit, en vond er nog anderen staan. En hij sprak tot hen: Waarom staat gij hier de hele dag werkeloos?

⁷ Ze zeiden hem: Omdat niemand ons heeft gehoord. Hij zei hun: Gaat ook gij naar mijn wijngaard.

⁸ Toen het nu avond geworden was, sprak de heer van de wijngaard tot zijn rentmeester: Roep de arbeiders, en geef hun het loon: te beginnen bij de laatsten, en zo tot de eersten.

⁹ Zij die op het elfde uur waren gekomen, ontvingen ieder een tienling.

¹⁰ Toen nu ook de eersten kwamen, dachten ze meer te zullen ontvangen; maar ook zij kregen ieder een tienling.

¹¹ Ze namen hem aan, maar begonnen tegen den heer des huizes te mopperen,

¹² en zeiden: Dezen hier, die het laatst zijn gekomen, hebben slechts één uur gewerkt; en ge stelt ze gelijk met ons, die de last en de hitte van de dag hebben gedragen.

¹³ Maar hij antwoordde aan één van hen: Vriend, ik doe u geen onrecht. Zijt ge niet voor een tienling met mij overeengekomen?

¹⁴ Neem dus het uwe, en ga heen. Ik wil aan hem, die het laatst is gekomen, evenveel geven als aan u.

¹⁵ Of staat het me niet vrij, met het mijne te doen wat ik wil? Of zijt ge kwaad, omdat ik goed ben?

¹⁶ Zo zullen de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten; want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren.

¹⁷ Toen Jesus naar Jerusalem ging, nam Hij on-

derweg de twaalf leerlingen ter zijde, en sprak tot hen:

¹⁸ Ziet, wij gaan op naar Jerusalem; en de Mensenzoon zal worden overgeleverd aan de opperpriesters en schriftgeleerden, en ze zullen Hem ter dood veroordelen.

¹⁹ Ze zullen Hem overleveren aan de heidenen, om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen; maar op de derde dag zal Hij verrijzen.

²⁰ Nu kwam de moeder der zonen van Zebedeüs naar Hem toe, vergezeld van haar zonen; ze viel voor Hem neer, om Hem iets te vragen.

²¹ Hij zeide haar: Wat verlangt ge? Ze sprak: Laat deze twee zonen van mij gezeten zijn in uw rijk, de een aan uw rechter-, de ander aan uw linkerhand.

²² Maar Jesus antwoordde: Gij weet niet, wat gij vraagt. Kunt gij de kelk drinken, die Ik drinken zal? Ze zeiden: Dat kunnen we.

²³ Hij sprak tot hen: Mijn kelk zult gij wel drinken; maar het zitten aan mijn rechter- en linkerhand kan Ik niet geven; dit is voor hen, wien het door mijn Vader bereid is.

²⁴ Toen de tien anderen dit hoorden, werden ze verontwaardigd op de beide broers.

²⁵ Maar Jesus riep hen naar Zich toe, en sprak: Gij weet, dat de vorsten over de volkeren heersen, en dat de rijksgroten ze hun macht laten voelen.

²⁶ Zo moet het niet zijn onder u; maar wie onder u groot wil worden, moet uw dienaar zijn;

²⁷ en wie onder u de eerste wil wezen, moet uw knecht zijn.

²⁸ Ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en zijn leven

te geven tot losprijs voor velen.

²⁹ Toen zij Jericho verlieten, volgde Hem een grote menigte. En zie, twee blinden, die langs de weg waren gezeten, hoorden, dat Jesus voorbijging, en riepen:

³⁰ Heer, zoon van David, ontferm u onzer.

³¹ Het volk viel tegen hen uit, om hen tot zwijgen te brengen. Maar ze riepen nog harder: Heer, zoon van David, ontferm u onzer.

³² Jesus bleef staan, riep hen, en sprak: Wat wilt gij, dat Ik voor u doe?

³³ Ze zeiden: Heer, dat onze ogen worden geopend.

³⁴ En Jesus, door medelijden bewogen, raakte hun ogen aan. Aanstonds zagen ze, en volgden Hem.

21

¹ Toen zij Jerusalem naderden, en te Bétfage bij de Olijfberg waren gekomen, zond Jesus twee leerlingen vooruit,

² en zei tot hen: Gaat naar het dorp, dat tegenover u ligt; terstond zult gij er een ezelin vinden, die is vastgebonden. met een veulen erbij; maakt ze los en brengt ze Mij.

³ Zo iemand u een bemerking maakt, zegt hem dan: De Heer heeft ze nodig. En dadelijk zal hij ze laten gaan.

⁴ Dit alles geschiedde, opdat vervuld zou worden, wat door den profeet was voorspeld:

⁵ “Zegt tot de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt naar u toe, Zachtmoedig, op een ezel gezeten, Op een veulen, het jong van een lastdier.”

⁶ De leerlingen gingen heen, en deden wat Jesus hun bevolen had.

⁷ Ze brachten de ezelin met het veulen mee, legden er hun mantels op, en Hij zette Zich daarop neer.

⁸ Nu spreidde het talrijke volk zijn mantels uit over de weg; anderen sneden takken van de bomen, en strooiden ze op de weg.

⁹ En de scharen, die voorop gingen en volgden, riepen uit: Hosanna den Zoon van David; Gezegend die komt in de naam des Heren; Hosanna in den hogen!

¹⁰ En toen Hij Jerusalem was binnengereden, kwam de hele stad in beroering, en men zeide: Wie is dat?

¹¹ De scharen antwoordden: Dat is Jesus, de profeet van Názaret in Galilea.

¹² Jesus trad de tempel binnen, dreef er allen uit, die in de tempel verkochten en kochten, en smet de tafels van de wisselaars en de stoelen der duivenverkopers omver.

¹³ Hij sprak tot hen: Er staat geschreven: “Mijn huis zal heten een huis van gebed; maar gij hebt er een rovershol van gemaakt”.

¹⁴ En er kwamen blinden en kreupelen in de tempel naar Hem toe, en Hij genas ze.

¹⁵ Toen de opperpriesters en schriftgeleerden de wonderen zagen die Hij verrichtte, en de knapen die in de tempel riepen: “Hosanna den Zoon van David”, werden ze verontwaardigd.

¹⁶ Ze zeiden tot Hem: Hoort Gij niet, wat ze roepen? Jesus antwoordde hun: Zeker; hebt gij nooit gelezen: “Uit de mond van kind en zuigeling

stemt Gij U een loflied aan?”

¹⁷ Hij liet hen staan, ging de stad uit naar Betánië, en overnachtte daar.

¹⁸ Toen Hij de volgende morgen naar de stad terugkeerde, kreeg Hij honger.

¹⁹ Hij zag een vijgeboom langs de weg, en ging er heen; maar hij vond er niets dan bladeren aan. Hij sprak: Nooit in der eeuwigheid komen er nog vruchten aan u. Terstond verdorde de vijgeboom.

²⁰ De leerlingen, die dit zagen, waren verwonderd, en zeiden: Hoe is de vijgeboom zo eensklaps verdord?

²¹ Jesus antwoordde hun: Voorwaar. Ik zeg u: Zo gij geloof hebt en niet twijfelt, zult gij dit niet alleen met de vijgeboom doen, maar zelfs als gij tot deze berg zult zeggen: “Hef u op en werp u in zee”, dan zal het gebeuren.

²² En al wat gij in uw gebed met geloof zult vragen, zult gij verkrijgen.

²³ Toen Hij daarna in de tempel gekomen was, en daar leerde, traden de oversten der priesters en de oudsten van het volk op Hem toe, en zeiden: Met welk recht doet Gij dit alles; en wie heeft U dit recht gegeven?

²⁴ Jesus antwoordde hun: Ook Ik zal u een vraag stellen; zo gij er Mij op antwoordt, zal ook Ik u zeggen, met welk recht Ik dit alles doe.

²⁵ Waar was het doopsel van Johannes vandaan; van de hemel of van de mensen? Ze overlegden bij zichzelf:

²⁶ Als we zeggen: “van de hemel”, dan zal Hij ons toevoegen: “Waarom hebt gij hem dan niet geloofd?” Zeggen we: “van de mensen”, dan

hebben we het volk te vrezen: want allen houden Johannes voor een profeet.

²⁷ Ze gaven dus Jesus ten antwoord: We weten het niet. Nu sprak Hij tot hen eveneens: Dan zeg Ik u evenmin, met welk recht Ik dit alles doe.

²⁸ Wat dunkt u? Iemand had twee zonen. Hij ging naar den eerste en sprak: Mijn zoon, ga vandaag in mijn wijngaard werken.

²⁹ Deze antwoordde: Ik ga, heer; maar hij ging niet.

³⁰ Hij kwam bij den ander, en zei hetzelfde. Deze antwoordde: Ik wil niet; maar later kwam hij tot inkeer en ging.

³¹ Wie van de twee heeft de wil van zijn vader volbracht? Ze zeiden: De laatste. Jesus sprak tot hen: Voorwaar, Ik zeg u: De tollenaars en zondaressen zullen eerder in het rijk Gods binnengaan dan gij.

³² Want Johannes kwam tot u langs de weg der gerechtigheid, en gij hebt hem niet geloofd; maar de tollenaars en zondaressen hebben hem wel geloofd. En zelfs toen gij dit hebt gezien, zijt gij nog niet tot inkeer gekomen, en in hem gaan geloven.

³³ Luistert naar een andere gelijkenis: Er was een huisvader, die een wijngaard plantte; hij omringde hem met een muur, groef er een wijnpers in, en bouwde er een toren op. Daarna verpachtte hij hem aan landbouwers, en vertrok naar het buitenland.

³⁴ Toen nu de tijd van de oogst was gekomen, zond hij zijn dienaars naar de landbouwers, om de hem verschuldigde vruchten in ontvangst te

nemen.

³⁵ Maar de landbouwers grepen zijn dienaars vast; den een sloegen ze, een ander doodden, een derde stenigden ze.

³⁶ Weer zond hij andere dienaars, talrijker nog dan de vorige; en ze behandelden hen op dezelfde wijze.

³⁷ Ten laatste zond hij zijn zoon tot hen; want hij sprak: Voor mijn zoon zullen ze wel ontzag hebben.

³⁸ Maar toen de landbouwers den zoon zagen komen, zeiden ze onder elkaar: Dat is de erfgenaam; komt, laten we hem doden; dan zullen wij zijn erfenis krijgen.

³⁹ Ze grepen hem vast, wierpen hem buiten de wijngaard, en doodden hem.

⁴⁰ Wanneer nu de heer van de wijngaard terugkomt, wat zal hij dan met die landbouwers doen?

⁴¹ Ze zeiden: Hij zal de booswichten een schrikkelijke dood doen sterven, en zijn wijngaard aan andere landbouwers verpachten, die hem te rechter tijd de vruchten brengen.

⁴² Jesus sprak tot hen: Hebt gij niet in de Schriften gelezen: “De steen, die de bouwlieden hebben verworpen, Is de hoeksteen geworden; De Heer heeft het gedaan: Een wonder is het in onze ogen.”

⁴³ Daarom zeg Ik u: Het rijk Gods zal u ontnomen worden, en aan een volk worden gegeven, dat er de vruchten van opbrengt.

⁴⁴ En wie valt op deze steen, zal worden verbrijzeld; en op wien hij valt, dien zal hij verpletteren.

⁴⁵ Toen de opperpriesters en de farizeën zijn gelijkenissen hoorden, begrepen ze, dat Hij hen had bedoeld.

⁴⁶ Ze zochten zich van Hem meester te maken, maar waren bang voor het volk; want men hield Hem voor een profeet.

22

¹ Weer nam Jesus het woord, en sprak tot hen in gelijkenissen:

² Het rijk der hemelen is gelijk aan een koning, die een bruiloftsmaal gaf voor zijn zoon.

³ En hij zond zijn dienaars uit, om de genodigden tot de bruiloft te roepen; maar ze wilden niet komen.

⁴ Opnieuw zond hij andere dienaars, en sprak: Zegt aan de genodigden: Ziet, ik heb mijn maaltijd gereed, mijn ossen en mestvee zijn geslacht, en alles is klaar; komt toch ter bruiloft.

⁵ Maar ze sloegen er geen acht op, en gingen huns weegs; de een naar zijn hoeve, de ander naar zijn zaken.

⁶ De overigen grepen zijn dienaars vast, mishandelden en doodden ze.

⁷ Toen werd de koning vergramd; hij zond zijn leger uit, doodde die moordenaars en stak hun stad in brand.

⁸ En hij sprak tot zijn dienaars: Het bruiloftsmaal is wel gereed, maar de genodigden verdienen het niet.

⁹ Gaat dus naar de kruispunten der straten, en nodigt allen ter bruiloft, die gij er vinden zult.

¹⁰ Zijn dienaars gingen de straten op, en verzamelden allen, die zij er aantroffen, slechten en

goeden; en de bruiloftsmaal werd met gasten gevuld.

¹¹ Toen nu de koning binnentrad, om de aanliggende gasten te zien, zag hij een man, die geen bruiloftskleed aan had.

¹² En hij sprak tot hem: Vriend, hoe zijt ge hier zonder bruiloftskleed binnengekomen? Hij wist er geen antwoord op te geven.

¹³ Nu zei de koning tot zijn bedienden: Bindt hem handen en voeten, en werpt hem naar buiten de duisternis in; daar zal gewezen zijn en gekners der tanden.

¹⁴ Want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren.

¹⁵ Daarop gingen de farizeën heen, en beraadslaagden, hoe ze Hem in zijn eigen woorden zouden verstrikken.

¹⁶ Ze zonden hun leerlingen met de aanhangers van Herodes op Hem af met de vraag: Meester, we weten, dat Gij oprecht zijt, de weg van God naar waarheid leert, en niemand naar de ogen ziet; want Gij kent geen aanzien des persoons.

¹⁷ Zeg ons dus: wat dunkt U; is het geoorloofd den keizer belasting te betalen, of niet?

¹⁸ Jesus kende hun boosheid, en sprak: Huichelaars, wat stelt gij Mij op de proef?

¹⁹ Laat Mij de cijnspenning zien. Ze hielden Hem een tienling voor.

²⁰ Jesus zeide hun: Wiens beeld en randschrift is dit?

²¹ Ze zeiden: Van den keizer. Hij sprak tot hen: Geeft dan den keizer, wat den keizer toekomt; en geeft aan God, wat God toekomt.

22 Toen ze dit hoorden, waren ze verwonderd; ze lieten Hem met rust, en gingen heen.

23 Op diezelfde dag kwamen de sadduceën naar Hem toe, die de verrijzenis loochenen. Ze ondervroegen Hem:

24 Meester, Moses heeft gezegd: Wanneer iemand kinderloos sterft, dan zal zijn broer de vrouw van hem huwen, en nakomelingschap voor zijn broer verwekken.

25 Nu waren er bij ons zeven broers; de eerste huwde en stierf; en daar hij geen kinderen had, liet hij zijn vrouw achter aan zijn broer.

26 Zo ging het ook met den tweeden en den derden, tot den zevenden toe.

27 Het laatst van allen stierf ook de vrouw.

28 Wien van de zeven zal ze nu bij de verrijzenis als vrouw toebehoren? Ze hebben haar immers allen gehad.

29 Jesus antwoordde: Gij dwaalt en kent de Schriften niet, en evenmin de kracht van God.

30 Want bij de verrijzenis huwt men niet, noch wordt men gehuwd; maar men zal zijn als engelen Gods in de hemel.

31 En wat de verrijzenis der doden betreft, hebt gij niet gelezen, wat God u gezegd heeft:

32 “Ik ben de God van Abraham, de God van Isaäk, de God van Jakob?” Hij is toch geen God van doden, maar van levenden.

33 Toen het volk dit hoorde, stond het verbaasd over zijn leer.

34 Toen de farizeën vernamen, dat Hij de sadduceën tot zwijgen gebracht had, kwamen ze naar Hem toe;

³⁵ en een hunner, een wetgeleerde, vroeg, om Hem op de proef te stellen:

³⁶ Meester, wat is het grootste gebod in de Wet?

³⁷ Jesus zei hem: “Gij zult den Heer uw God beminnen met heel uw hart, met heel uw ziel en heel uw verstand.”

³⁸ Dit is het grootste en eerste gebod.

³⁹ En het tweede daaraan gelijk: “Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.”

⁴⁰ Aan deze twee geboden hangt heel de Wet en de Profeten.

⁴¹ Daar nu de farizeën toch bij elkaar waren, vroeg Jesus hun:

⁴² Wat dunkt u van den Christus? Wiens zoon is Hij? Ze zeiden: Van David.

⁴³ Hij zeide hun: Hoe noemt David in den Geest Hem dan Heer, wanneer hij zegt:

⁴⁴ “De Heer heeft gesproken tot mijn Heer: Zet U aan mijn rechterhand, Totdat Ik uw vijanden leg Als een voetbank voor uw voeten!”

⁴⁵ Als David Hem Heer noemt, hoe is Hij dan zijn zoon?

⁴⁶ Niemand kon Hem antwoord geven; en van die dag af durfde niemand Hem meer ondervragen.

23

¹ Nu sprak Jesus tot het volk en tot zijn leerlingen:

² Op de zetel van Moses zitten de schriftgeleerden en farizeën.

³ Onderhoudt en doet dus alles, wat ze u zeggen; maar handelt niet naar hun werken. Want ze zeggen het wel, maar ze doen het niet.

⁴ Ze binden zware en ondragelijke lasten bijeen, en leggen die op de schouders der mensen; maar zelf willen ze die met hun vinger niet aanraken.

⁵ Al hun werken verrichten ze om door de mensen opgemerkt te worden; ze maken hun gebedsriemen breed, en hun mantelkwasten groot.

⁶ Ze zijn op de eerste plaatsen bij feestmalen belust, op de eerste zetels in de synagogen,

⁷ en op de begroetingen op de markt, en willen door de mensen rabbi worden genoemd.

⁸ Neen, laat u geen rabbi noemen; want één is uw Meester, en allen zijt ge broeders.

⁹ Noemt ook niemand op aarde uw vader; want één is uw Vader, die in de hemelen is.

¹⁰ Laat u ook niet leraars noemen; want één is uw Leraar, de Christus.

¹¹ De grootste onder u moet uw dienaar zijn.

¹² Maar wie zich verheft, zal worden vernederd; wie zich vernedert, zal worden verheven.

¹³ Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die het rijk der hemelen sluit voor de mensen. Want gij gaat er zelf niet in; en hen die er in willen, laat gij niet binnengaan.

¹⁴ Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die het goed der weduwen verslindt onder het vertoon van lange gebeden. Daarom zult gij zo streng worden geoordeeld.

¹⁵ Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die land en zee doorkruist, om één enkelen bekeerling te maken; maar als hij het geworden is, maakt gij hem tot een kind der hel, tweemaal erger dan gijzelf.

16 Wee u, blinde leiders, die zegt: Heeft iemand gezworen bij de tempel, dan is het niets; maar die zweert bij het goud van de tempel, is gebonden.

17 Dwazen en verblinden! Wat toch is meer, het goud of de tempel, waardoor het goud wordt geheiligd?

18 En: zweert men bij het altaar, dan is het niets; maar zweert men bij de offergave, die er op ligt, dan is men gebonden.

19 Verblinden! Wat toch is meer: de offergave of het altaar, waardoor de offergave wordt geheiligd?

20 Wie dus zweert bij het altaar, zweert bij dit en bij al wat er op ligt.

21 En wie zweert bij de tempel, zweert bij deze en bij Hem, die er in woont.

22 En wie zweert bij de hemel, zweert bij Gods troon, en bij Hem, die erop is gezeten.

23 Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die tienden betaalt van muntkruid, anijs en komijn; maar die nalatig zijt in het voornaamste deel van de wet: rechtvaardigheid, barmhartigheid en goede trouw. Dit moet men doen, en het andere niet laten.

24 Blinde leidlieden, die de mug uitzeeft, maar de kameel doorslokt.

25 Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die de beker en de schotel van buiten reinigt, terwijl ze van binnen vol schraapzucht en onmatigheid zijn.

26 Blinde farizeën; reinigt eerst de beker en de schotel van binnen, opdat ook de buitenkant rein moge worden.

²⁷ Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars. Want gij zijt gelijk aan witgepleisterde graven, die van buiten wel mooi zijn, maar van binnen vol doodsbeenderen en allerlei vuil.

²⁸ Zo schijnt ook gij van buiten rechtvaardig voor het oog van de mensen, maar van binnen zijt gij vol huichelarij en ongerechtigheid.

²⁹ Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die grafsteden bouwt voor de profeten, de gedenktekens der rechtvaardigen versiert,

³⁰ en zegt: Zo wij hadden geleefd in de dagen onzer vaderen, dan zouden wij met hen geen deel hebben gehad aan de moord der profeten.

³¹ Gij getuigt dus tegen uzelf, dat gij zonen zijt van de moordenaars der profeten.

³² Welnu dan, maakt de maat uwer vaderen maar vol.

³³ Slangen, adderenbroed, hoe zult gij de helse verdoemenis ontkomen?

³⁴ Ziet, daarom zend Ik tot u profeten en wijzen en schriftgeleerden. Sommigen van hen zult gij doden en kruisigen, anderen geselen in uw synagogen, en van stad tot stad achtervolgen,

³⁵ opdat al het onschuldige bloed, dat op aarde is vergoten, over u moge komen: van het bloed van den rechtvaardigen Abel af, tot het bloed van Zakarias, den zoon van Barakias, dien gij gedood hebt tussen de tempel en het altaar.

³⁶ Voorwaar, Ik zeg u: neerkomen zal dit alles op dit geslacht.

³⁷ Jerusalem, Jerusalem, dat de profeten doodt, dat stenigt, die tot u zijn gezonden: hoe dikwijls

heb Ik uw kinderen willen vergaderen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt; maar gij hebt niet gewild.

³⁸ Zie, uw huis zal in puin blijven liggen.

³⁹ En Ik zeg u: Van nu af zult gij Mij niet meer zien, totdat gij roept: Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren.

24

¹ Toen verliet Jesus de tempel, en ging heen. Zijn leerlingen kwamen naar Hem toe, en wezen Hem op de tempelgebouwen.

² Maar Hij antwoordde hun: Ziet gij dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: Hier zal geen steen op de andere blijven, maar alles zal worden verwoest.

³ Terwijl Hij neerzat op de Olijfberg, kwamen de leerlingen alleen naar Hem toe, en zeiden: Zeg ons, wanneer dit gebeuren zal, en wat het teken zal zijn van uw komst en van het einde der wereld?

⁴ Jesus antwoordde hun: Past op, dat niemand u misleidt.

⁵ Want velen zullen met mijn Naam optreden, en zeggen: Ik ben de Christus; en ze zullen er velen misleiden.

⁶ En gij zult horen van oorlogen en van oorlogsgeruchten. Past op, verschrikt er niet van; want dit moet allemaal gebeuren. maar het is het einde nog niet.

⁷ Volk zal opstaan tegen volk, en rijk tegen rijk; en er zal hongersnood zijn en aardbevingen hier en elders.

⁸ Maar dit alles is slechts het begin van de weeën.

⁹ Dan zal men u overleveren, om u te mishandelen en te doden; en gij zult een voorwerp zijn van haat bij alle volken terwille van mijn Naam.

¹⁰ Dan zullen velen zich ergeren, elkander verraden en haten.

¹¹ Ook tal van valse profeten zullen opstaan, en velen verleiden.

¹² En omdat de ongerechtigheid dan de overhand neemt, zal de liefde van velen verkoelen.

¹³ Maar wie tot het einde toe heeft volhard, hij zal behouden worden.

¹⁴ Doch eerst zal dit Evangelie van het rijk over heel de wereld worden verkondigd tot een getuigenis voor alle volkeren; dan zal het einde komen.

¹⁵ Wanneer gij dus de gruwel der ontheiliging, waarvan de profeet Daniël heeft gesproken, in de heilige plaats zult zien staan—die het leest, begrijpe het! —

¹⁶ laten zij die in Judea zijn, dan naar de bergen vluchten;

¹⁷ en wie op het dakterras is, dale niet af, om iets uit zijn huis mee te nemen;

¹⁸ en wie op het veld is, kere niet terug, om zijn kleed te gaan halen.

¹⁹ Wee in die dagen de zwangere en zogende vrouwen!

²⁰ Bidt toch, dat uw vlucht niet in de winter geschiedt, of op een sabbat.

²¹ Want er zal grote ellende zijn, zoals er nog nooit is geweest van het begin der wereld af tot heden toe, en zoals er ook nooit meer zal zijn.

²² En zo die dagen niet werden verkort, geen mens bleef behouden; maar om de uitverkorenen

zullen die dagen worden verkort.

²³ Als dan iemand u zegt: Ziet, hier is de Christus, of ginds; geloof het niet.

²⁴ Want er zal menig valse-christus opstaan en tal van valse profeten. Ze zullen grote tekenen en wonderen verrichten, zodat, als het mogelijk was, ze zelfs de uitverkorenen zouden misleiden.

²⁵ Ziet, Ik heb het u voorspeld.

²⁶ Dus, als men u zegt: Ziet, hij is in de woestijn, gaat er niet heen; ziet, hij is in de binnenkamers, geloof het niet.

²⁷ Want zooals de bliksem uitschiet van het oosten, en flitst tot het westen: zo zal ook de komst van den Mensenzoon zijn.

²⁸ En waar dan het aas ligt, daar zullen zich ook de gieren verzamelen.

²⁹ En terstond na de kweiling dier dagen zal de zon worden verduisterd, en de maan geen licht meer geven; de sterren zullen van de hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen worden geschokt.

³⁰ Dan zal het teken van den Mensenzoon aan de hemel verschijnen; dan zullen alle geslachten der aarde jammeren, en den Mensenzoon op de wolken des hemels zien komen met grote macht en majesteit.

³¹ Dan zal Hij zijn engelen zenden met luid schallende bazuinen; en ze zullen van de vier windstreken zijn uitverkorenen verzamelen, van het éne einde des hemels tot aan het andere.

³² Leert van de vijgeboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht is geworden en de bladeren al ontspruiten, dan weet ge, dat de zomer nabij is;

³³ zo ook wanneer gij dit alles ziet, weet dan, dat het dicht voor de deur staat.

³⁴ Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht gaat niet voorbij, eer dit alles is geschied.

³⁵ Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan.

³⁶ Maar van die dag en dat uur weet niemand iets af, zelfs de engelen in de hemel niet; maar de Vader alleen.

³⁷ Zoals het was in de dagen van Noë, zo zal ook de komst van den Mensenzoon zijn.

³⁸ Zoals men toch in de dagen vóór de zondvloed at en dronk, huwde en uithuwde, tot op de dag, waarop Noë de ark binnenging:

³⁹ en zoals men er geen acht op sloeg, totdat de zondvloed kwam en allen verzwolg, zo zal ook de komst van den Mensenzoon zijn.

⁴⁰ Dan zullen er twee zijn op de akker: de één wordt opgenomen, de ander achtergelaten;

⁴¹ twee zullen er met de handmolen malen, de één wordt opgenomen, de ander achtergelaten.

⁴² Waakt dus, omdat gij niet weet, op welke dag uw Heer zal komen.

⁴³ Dit weet gij wel: zo een huisvader wist, op welk uur de dief zou komen, dan zou hij zeker wakker blijven en niet laten inbreken in zijn huis.

⁴⁴ Weest ook gij dus bereid, want de Mensenzoon komt op een onverwacht uur.

⁴⁵ Wie is nu de trouwe en voorzichtige knecht, dien de meester over zijn ondergeschikten heeft gesteld. om hun spijs te geven te rechter tijd?

⁴⁶ Gelukkig de knecht, dien de heer bij zijn komst daarmee bezig zal vinden.

⁴⁷ Voorwaar, Ik zeg u: Hij zal hem stellen over heel zijn bezit.

⁴⁸ Maar zo die dienaar slecht is, en denkt bij zichzelf:

⁴⁹ “Mijn heer komt nog lang niet,” zo hij zijn medeknechten gaat slaan, en met de dronkaards eet en drinkt,

⁵⁰ dan zal de heer van dien knecht komen op een dag, waarop hij het niet verwacht, en op een uur, dat hij niet kent.

⁵¹ En hij zal hem in stukken houwen, en hem het lot der huichelaars doen delen: daar zal geweest zijn en gekners der tanden.

25

¹ Dan zal het rijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, die haar lampen namen, om den bruidegom tegemoet te gaan.

² Vijf van haar waren dwaas, en vijf waren wijs.

³ De dwaze namen wel haar lampen mee, doch geen olie.

⁴ Maar de wijze namen met haar lampen ook olie in haar kruiken mee.

⁵ Toen nu de bruidegom toefde, werden ze slaperig en sluimerden allemaal in.

⁶ Maar midden in de nacht werd er geroepen: Ziet, de bruidegom komt; gaat naar buiten, hem te gemoet.

⁷ Toen stonden al die maagden op, en brachten haar lampen in orde.

⁸ Nu zeiden de dwaze tot de wijze: Geeft ons wat van uw olie; want onze lampen gaan uit.

⁹ De wijze gaven ten antwoord: Neen, dan is er misschien niet genoeg voor ons en voor u; gaat liever naar de verkopers, en koopt voor uzelf.

¹⁰ Maar terwijl ze heengingen om te kopen, kwam de bruidegom, en zij die gereed waren, gingen met hem ter bruiloft in; en de deur werd gesloten.

¹¹ Later kwamen ook de andere maagden, en zeiden: Heer, heer, doe ons open.

¹² Maar hij antwoordde: Voorwaar, ik zeg u, ik ken u niet.

¹³ Waakt dus, want gij kent dag noch uur.

¹⁴ Het gaat er mee als met een mens, die naar het buitenland vertrok, zijn dienaars riep, en hun zijn bezittingen overdroeg.

¹⁵ En aan den één gaf hij vijf talenten, den ander twee, een derde één; ieder volgens zijn bekwaamheid. Toen ging hij op reis.

¹⁶ Die nu de vijf talenten had ontvangen, ging aanstonds heen, dreef er handel mee. en won er vijf andere bij.

¹⁷ Zo ook won hij, die er twee had ontvangen, er nog twee andere bij.

¹⁸ Maar die er één had ontvangen, ging heen, maakte een kuil in de grond, en verborg het geld van zijn heer.

¹⁹ Na lange tijd kwam de heer van die dienaars terug, en rekende met hen af.

²⁰ En hij, die de vijf talenten had ontvangen, trad naar voren, bracht nog vijf andere talenten, en zeide: Heer, vijf talenten hebt ge mij gegeven; zie, nog vijf heb ik er bijgewonnen.

²¹ Zijn meester sprak tot hem: Heel best, goede

en trouwe knecht; over weinig zijt ge getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga binnen in de vreugde uws heren.

²² Ook hij, die de twee talenten had ontvangen, trad naar voren, en zeide: Heer, twee talenten hebt ge mij gegeven: zie, nog twee heb ik er bijgewonnen.

²³ Zijn meester sprak tot hem: Heel best, goede en trouwe knecht; over weinig zijt ge getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga binnen in de vreugde uws heren.

²⁴ Nu trad ook hij naar voren, die het éne talent had ontvangen. Hij zeide: Heer, ik weet, dat ge een streng man zijt; ge maait, waar ge niet hebt gezaaid, en oogst, waar ge niet hebt uitgestrooid.

²⁵ Ik was dus bang, en ben uw talent in de grond gaan begraven; zie, daar hebt ge het uwe terug.

²⁶ Maar zijn meester antwoordde hem: Gij slechte en luie knecht; ge wist dat ik maai, waar ik niet heb gezaaid, en dat ik oogst, waar ik niet heb uitgestrooid.

²⁷ Ge hadt dus mijn geld bij de wisselaars moeten beleggen; dan zou ik het bij mijn komst met rente hebben teruggekregen.

²⁸ Neemt dus het talent van hem af, en geeft het aan hem, die de tien talenten heeft.

²⁹ Want wie heeft, aan hem zal worden gegeven, en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, hem zal ook nog ontnomen worden wat hij bezit.

³⁰ Werpt den onbruikbaren knecht naar buiten de duisternis in; daar zal gewezen zijn, en gekners der tanden.

³¹ Wanneer dan de Mensenzoon in zijn heer-

lijkheid komt, en alle engelen met Hem, zal Hij plaats nemen op de troon zijner majesteit.

³² En alle volkeren zullen vóór Hem worden vergaderd: maar Hij zal ze van elkander scheiden, zoals een herder scheiding maakt tussen schapen en bokken.

³³ En de schapen zal Hij aan zijn rechterhand plaatsen, de bokken aan zijn linkerhand.

³⁴ Dan zal de Koning zeggen tot hen, die aan zijn rechterhand staan: Komt, gezegenden van mijn Vader; neemt bezit van het rijk, dat voor u is bereid van de grondvesting der wereld af.

³⁵ Want Ik was hongerig, en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik was dorstig, en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling, en gij naamt Mij op.

³⁶ Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed; ziek, en gij hebt Mij bezocht: in de gevangenis, en gij zijt Mij komen bezoeken.

³⁷ Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heer, wanneer zagen we U hongerig, en spijdsden we U: of dorstig, en gaven we U te drinken?

³⁸ Wanneer zagen we U als vreemdeling, en namen U op; of naakt, en hebben we U gekleed?

³⁹ Of wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis, en zijn we tot U gekomen?

⁴⁰ Dan zal de Koning hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: Wat gij voor één van mijn geringste broeders gedaan hebt, dat hebt gij voor Mij gedaan.

⁴¹ Maar dan zal Hij zeggen tot hen, die aan de linkerhand staan: Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat bereid is voor den duivel en zijn engelen.

⁴² Want Ik was hongerig, en gij hebt Mij niet te eten gegeven; dorstig, en gij hebt Mij niet te drinken gegeven.

⁴³ Ik was vreemdeling, en gij naamt Mij niet op; naakt, en gij hebt Mij niet gekleed; ziek en in de gevangenis, en gij hebt Mij niet bezocht.

⁴⁴ Dan zullen ook zij antwoorden: Heer, wanneer zagen we U hongerig of dorstig, vreemdeling of naakt, ziek of in de gevangenis, en hielpen we U niet?

⁴⁵ Dan zal Hij hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u; wat gij niet hebt gedaan voor één van deze geringsten, dat hebt gij ook voor Mij niet gedaan.

⁴⁶ Dan zullen zij gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

26

¹ Nadat Jesus al deze toespraken geëindigd had, zeide Hij tot zijn leerlingen:

² Gij weet, dat het over twee dagen Pasen is; dan wordt de Mensenzoon overgeleverd, om gekruisigd te worden.

³ Toen vergaderden de opperpriesters en de oudsten van het volk in het paleis van den hogepriester, die Káifas heette.

⁴ Ze beraadslaagden, om Jesus met list gevangen te nemen en Hem te doden.

⁵ Maar ze zeiden: Niet op het feest; er mocht eens oproer komen onder het volk.

⁶ Terwijl Jesus nu te Betánië was in het huis van Simon den melaatse,

⁷ kwam er een vrouw naar Hem toe, die een albasten kruik vol kostbare balsem droeg; ze goot die uit over zijn hoofd, terwijl Hij aanlag aan tafel.

⁸ Toen de leerlingen dit zagen, werden ze verontwaardigd en zeiden: Waarom die verkwisting?

⁹ Men had dat toch duur kunnen verkopen, en het goed aan de armen kunnen geven.

¹⁰ Jesus merkte het, en sprak: Waarom valt gij de vrouw lastig? Ze heeft immers een goed werk aan Mij gedaan.

¹¹ Want de armen hebt gij altijd bij u; Mij niet.

¹² Toen ze die balsem uitgoot over mijn lichaam, deed ze dat voor mijn begrafenis.

¹³ Voorwaar, Ik zeg u: overal in heel de wereld, waar dit Evangelie wordt gepreekt, zal ook tot hare gedachtenis worden vermeld, wat ze gedaan heeft.

¹⁴ Toen ging één van de twaalf, Judas Iskariot genaamd, naar de opperpriesters,

¹⁵ en sprak: Wat wilt gij me geven, als ik Hem aan u overlever? Ze beloofden hem dertig zilverlingen.

¹⁶ Van toen af zocht hij naar een gelegenheid, om Hem te verraden.

¹⁷ Op de eerste dag der ongedesemde broden kwamen de leerlingen bij Jesus, en zeiden: Waar wilt Gij, dat we U de toebereidselen maken, om het paasmaal te eten?

¹⁸ Hij sprak: Gaat in de stad naar zeker iemand, en zegt hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij; bij u houd Ik met mijn leerlingen het paasmaal.

¹⁹ En de leerlingen deden zoals Jesus hun had

gelast, en maakten het paasmaal gereed.

²⁰ Toen nu de avond was gevallen, lag Hij met zijn twaalf leerlingen aan tafel aan.

²¹ En terwijl zij aten, zeide Hij: Voorwaar, Ik zeg u, één van u zal Mij verraden.

²² Nu werden ze diep bedroefd en vroegen Hem de een na den ander: Ben ik het, Heer?

²³ Hij antwoordde: Wie de hand met Mij in de schotel steekt, die zal Mij verraden.

²⁴ De Mensenzoon gaat wel heen, zoals van Hem geschreven staat; maar wee den mens, door wien de Mensenzoon zal worden verraden! Het zou beter voor hem zijn, zo hij niet was geboren, die mens!

²⁵ Toen nam Judas, die Hem verried, het woord en sprak: Ben ik het, Rabbi? Hij zei hem: Ge hebt het gezegd.

²⁶ Terwijl zij nu aten nam Jesus het brood, zegende het, brak het, gaf het zijn leerlingen en sprak: Neemt en eet, dit is mijn lichaam.

²⁷ Daarna nam Hij de kelk, sprak een dankgebed uit, gaf hun de kelk, en zeide: Drinkt allen hieruit;

²⁸ want dit is mijn bloed van het Nieuwe Verbond, dat wordt vergoten voor velen tot vergiffenis der zonden.

²⁹ En Ik zeg u: Van nu af aan zal Ik deze vrucht van de wijnstok niet meer drinken, tot op de dag, waarop Ik ze hernieuwd met u zal drinken in het rijk van mijn Vader.

³⁰ En nadat zij de lofzang hadden gezongen, gingen zij naar de Olijfberg.

³¹ Toen sprak Jesus tot hen: Deze nacht zult gij allen aan Mij worden geërgerd. Want er staat

geschreven: “Ik zal den herder slaan, en de schapen der kudde zullen worden verstrooid.”

³² Maar wanneer Ik verrezen zal zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea.

³³ Petrus antwoordde: Al werden ook allen aan U geërgerd, ik nooit!

³⁴ Jesus sprak tot hem: Voorwaar, Ik zeg u: Nog deze nacht, eer er een haan heeft gekraaid, zult ge Mij driemaal verloochenen.

³⁵ Petrus zeide Hem: Al moest ik zelfs met U sterven, verloochenen zal Ik U niet. Zo spraken ook de andere leerlingen.

³⁶ Toen kwam Jesus met hen bij een landgoed, Getsémani genaamd. Nu zei Hij tot de leerlingen: Zet u hier neer, terwijl Ik ginds ga bidden.

³⁷ Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee, en begon bedroefd en angstig te worden.

³⁸ En Hij sprak tot hen: Mijn ziel is dodelijk bedroefd; blijft hier met Mij waken.

³⁹ Hij ging nog een weinig verder, viel biddend op zijn aangezicht neer, en sprak: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze kelk Mij voorbijgaan; maar niet zoals Ik wil, maar zoals Gij het wilt.

⁴⁰ Nu ging Hij naar zijn leerlingen terug, en vond ze in slaap. En Hij sprak tot Petrus: Kunt gij dan niet één uur met Mij waken?

⁴¹ Waakt en bidt, dat gij niet in bekoring komt. De geest is gewillig, maar het vlees is zwak.

⁴² Opnieuw ging Hij heen, en bad: Mijn Vader, zo hij niet kan voorbijgaan, zonder dat Ik hem drink, dan geschiede Uw wil.

43 En weer kwam Hij terug, en vond ze in slaap; want hun ogen vielen toe.

44 Nogmaals verliet Hij hen en ging heen, en bad voor de derde maal met dezelfde woorden.

45 Toen kwam Hij bij zijn leerlingen terug, en sprak tot hen: Slaapt nu voort, en rust uit; ziet, het uur is genaderd, waarop de Mensenzoon zal worden overgeleverd in de handen der zondaars.

46 Staat op, laat ons gaan; ziet, hij die Mij ver-raadt, is nabij.

47 Terwijl Hij nog sprak, zie, daar kwam Judas, één van de twaalf, vergezeld van een grote bende, met zwaarden en stokken, uitgezonden door de opperpriesters en de oudsten van het volk.

48 De verrader had hun een teken gegeven en gezegd: Dien ik zal kussen. Hij is het; grijpt Hem vast.

49 Haastig liep hij op Jesus toe, en sprak: Wees gegroet, Rabbi. En hij kuste Hem.

50 Maar Jesus zeide hem: Vriend, waartoe zijt ge gekomen? Nu kwamen ze toegelopen, sloegen de hand aan Jesus, en grepen Hem vast.

51 En zie, een van Jesus' gezellen strekte de hand uit, trok zijn zwaard, trof den knecht van den hogepriester, en sloeg hem het oor af.

52 Jesus sprak tot hem: Steek uw zwaard op zijn plaats; want allen, die het zwaard trekken, zullen omkomen door het zwaard.

53 Of meent ge, dat mijn Vader Mij niet aanstonds meer dan twaalf legioenen engelen zou zenden, als Ik Hem daarom bad.

54 Maar hoe zullen dan de Schriften worden vervuld, die zeggen, dat het zó moet geschieden?

55 Nu sprak Jesus tot de bende: Gij zijt uitgetrokken als tegen een rover, met zwaarden en stokken, om Mij gevangen te nemen; dag aan dag zat Ik in de tempel te leren, en gij hebt Mij niet gegrepen.

56 Maar dit alles is geschied, opdat de Schriften der profeten zouden worden vervuld. Toen verlieten Hem al zijn leerlingen, en namen de vlucht.

57 Zij, die Jesus hadden gegrepen, voerden Hem weg naar Káifas den hogepriester, waar de schriftgeleerden en oudsten waren vergaderd.

58 Petrus volgde Hem van verre, tot in de voorhof van den hogepriester; hij trad er binnen, en zette zich bij de dienaars neer, om de afloop te zien.

59 De opperpriesters en heel de Hoge Raad zochten naar een valse aanklacht tegen Jesus, om Hem ter dood te brengen.

60 Maar ze vonden niets, ofschoon er veel valse getuigen waren gekomen. Eindelijk traden er twee naar voren,

61 die zeiden: Hij heeft gezegd: Ik kan Gods tempel afbreken, en binnen drie dagen weer opbouwen.

62 Toen stond de hogepriester op, en zeide: Antwoordt Gij niets op wat ze tegen U getuigen?

63 Maar Jesus zweeg. Nu sprak de hogepriester tot Hem: Ik bezweer U bij den levenden God, dat Gij ons zegt, of Gij de Christus zijt, de Zoon van God.

64 Jesus zeide hem: Ge hebt het gezegd. Maar Ik zeg ú: Van nu af aan zult gij den Mensenzoon gezeten zien aan de rechterhand van de Kracht,

en Hem zien komen op de wolken des hemels.

⁶⁵ Toen scheurde de hogepriester zijn klederen, en zeide: Hij heeft God gelasterd; wat hebben we nog getuigen nodig? Ziet, nu hebt gij de godslastering gehoord.

⁶⁶ Wat dunkt u? En ze antwoordden: Hij is des doods schuldig.

⁶⁷ Toen spuwden ze Hem in het gelaat, en gaven Hem vuistslagen; anderen sloegen Hem in het aangezicht,

⁶⁸ en zeiden: Profeteer ons Christus: wie heeft U geslagen?

⁶⁹ Petrus dan zat buiten in de voorhof. Een dienstmeisje kwam naar hem toe, en zeide: Ook gij waart met Jesus, den Galileër.

⁷⁰ Doch hij loochende het ten aanhoren van allen, en sprak: Ik begrijp niet wat ge zegt.

⁷¹ Maar toen hij wegging naar de poort, zag hem een ander dienstmeisje, en ze sprak tot de aanwezigen: Ook deze was bij Jesus, den Nazarener.

⁷² Nog eens loochende hij het met een eed: Ik ken den mens niet.

⁷³ Kort daarna kwamen de omstanders naar Petrus toe, en zeiden hem: Zeker, ook gij zijt er een van; zelfs uw spraak doet u herkennen.

⁷⁴ Nu begon hij te vloeken en te zweren: Ik ken den mens niet. En aanstonds kraaide een haan.

⁷⁵ Toen dacht Petrus aan het woord, dat Jesus had gesproken: Eer er een haan heeft gekraaid, zult ge Mij drie maal verloochenen. En hij ging naar buiten, en weende bitter.

27

¹ Bij het aanbreken van de morgen namen al

de opperpriesters en de oudsten van het volk een beslissing tegen Jesus, om Hem te doen sterven.

² Ze lieten Hem binden, voerden Hem weg, en leverden Hem over aan den landvoogd Pilatus.

³ Toen zag Judas, die Hem verraden had, dat Hij veroordeeld was; hij kreeg spijt, bracht de dertig zilverlingen aan de opperpriesters en oudsten terug,

⁴ en zeide: Ik heb gezondigd, door onschuldig bloed te verraden. Maar ze zeiden: Wat gaat ons dat aan? Dat moet ge zelf maar weten.

⁵ Doch hij wierp de zilverlingen in de tempel, vluchtte weg, en ging zich verhangen.

⁶ De opperpriesters raaptten de zilverlingen bijeen, en zeiden: Het is niet geoorloofd, ze in de schatkist te werpen, omdat het een bloedprijs is.

⁷ En ze besloten, daarvoor de akker van den pottenbakker te kopen als een begraafplaats voor de vreemdelingen.

⁸ Daarom wordt die akker tot op de dag van heden Bloedakker genoemd.

⁹ Toen werd vervuld, wat de profeet had gezegd: En ze namen de dertig zilverlingen, de prijs, waarop de kinderen van Israël Mij hebben geschat;

¹⁰ en zij gaven ze voor de akker van den pottenbakker, zoals de Heer Mij bevolen heeft.

¹¹ En toen Jesus voor den landvoogd stond, ondervroeg Hem de landvoogd en sprak: Zijt Gij de Koning der Joden? Jesus zeide hem: Ge zegt het.

¹² Maar toen Hij beschuldigd werd door de opperpriesters en oudsten, antwoordde Hij niets.

¹³ Daarom sprak Pilatus tot Hem: Hoort Gij niet, wat zware beschuldigingen ze tegen U inbrengen?

¹⁴ Maar Hij antwoordde hem op geen enkele beschuldiging, zodat het den landvoogd erg verbaasde.

¹⁵ Nu was de landvoogd gewoon, op de feestdagen een gevangene vrij te laten, naar keuze van het volk.

¹⁶ Men had toen een beruchten gevangene, Barabbas genaamd

¹⁷ Daar ze nu toch bijeen waren, sprak Pilatus hen toe: Wien wilt gij, dat ik u vrijlaat, Barabbas of Jesus, die Christus genoemd wordt?

¹⁸ Want hij begreep, dat ze Hem uit afgunst hadden overgeleverd.

¹⁹ Terwijl hij daar op de rechterstoel zat, liet zijn vrouw hem zeggen: Vergrijp u niet aan dezen rechtvaardige; want ik heb heden in een droom veel om Hem geleden.

²⁰ Intussen hitsten de opperpriesters en oudsten de menigte op, om Barabbas te vragen en Jesus te doen sterven.

²¹ Nu nam de landvoogd het woord, en sprak: Wien van de twee wilt gij, dat ik u vrijlaat? Ze zeiden: Barabbas.

²² Pilatus zeide tot hen: Wat zal ik dan met Jesus doen, die Christus genoemd wordt?

²³ Allen riepen: Kruisig Hem! De landvoogd zei hun: Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan? Maar ze schreeuwden nog harder: Kruisig Hem.

²⁴ Toen Pilatus zag, dat hij niet slaagde, maar dat de opschudding groter werd, nam hij water, waste zijn handen ten aanschouwen van het volk, en

sprak: Ik ben onschuldig aan het bloed van dezen rechtvaardige; gij moet het verantwoorden.

²⁵ Heel het volk antwoordde: Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen.

²⁶ Toen liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jesus liet hij geselen, en gaf Hem over, om te worden gekruisigd.

²⁷ Daarop namen de soldaten van den landvoogd Jesus mee in het rechthuis, en verzamelden de hele bende om Hem heen.

²⁸ Ze trokken Hem de kleren uit, en hingen Hem een scharlaken mantel om;

²⁹ ze vlochten een kroon van doornen, zetten die op zijn hoofd, en gaven Hem een rietstok in de rechterhand; ze knielden voor Hem neer, bespotten Hem, en zeiden: Wees gegroet, Koning der Joden.

³⁰ Ze bespuwden Hem, namen de rietstok, en sloegen Hem op het hoofd.

³¹ En nadat ze Hem hadden bespot, deden ze Hem de mantel af, trokken Hem zijn kleren aan, en voerden Hem weg ter kruisiging.

³² Terwijl ze nu uittrokken, ontmoetten ze een man van Cyrene, Simon genaamd; hem dwongen ze, zijn kruis te dragen.

³³ Zo kwamen ze op een plaats, die Gólgota of schedelplaats heet.

³⁴ Nu gaven ze Hem wijn te drinken met gal vermengd; maar toen Hij het geproefd had, wilde Hij niet drinken.

³⁵ Na Hem gekruisigd te hebben, verdeelden ze zijn klederen bij het lot; opdat vervuld zou worden, wat door den profeet is gezegd. "Ze hebben

mijn klederen onder elkander verdeeld, en over mijn gewaad het lot geworpen.”

³⁶ Ze zetten zich daar neer, en bewaakten Hem.

³⁷ Boven zijn hoofd hadden ze een opschrift gehecht met de reden van zijn veroordeling: Dit is Jesus, de koning der Joden.

³⁸ Tegelijk met Hem werden twee rovers gekruisigd; één aan de rechterhand, en één aan de linker.

³⁹ En zij die voorbij gingen, hoonden Hem, schudden het hoofd.

⁴⁰ en zeiden: Gij, die Gods tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, red Uzelf; indien Gij Gods Zoon zijt, kom dan af van het kruis.

⁴¹ Zo bespotten Hem ook de opperpriesters met de schriftgeleerden en oudsten. Ze zeiden:

⁴² Anderen heeft Hij gered. Zichzelf kan Hij niet redden; als Hij koning van Israël is, laat Hem dan afkomen van het kruis, en we geloven in Hem.

⁴³ Hij heeft zijn vertrouwen gesteld op God; laat Deze Hem nu bevrijden, wanneer Hij Hem genegen is. Hij heeft toch gezegd: Ik ben Gods Zoon.

⁴⁴ Zo ook beschimpten Hem de rovers, die met Hem waren gekruisigd.

⁴⁵ Van het zesde uur af tot het negende toe viel de duisternis neer over het hele land.

⁴⁶ Omstreeks het negende uur riep Jesus met luider stem: Eli, Eli, lamma sabaktáni; dat is: “Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij Mij!”

⁴⁷ Sommigen die daar stonden, hoorden het, en zeiden: Hij roept Elias.

⁴⁸ Aanstonds liep één hunner heen, nam een

spons, vulde ze met azijn, stak ze op een riet, en gaf Hem te drinken.

⁴⁹ Maar de anderen zeiden: Wacht, laat ons eens zien, of Elias Hem komt bevrijden.

⁵⁰ Nog eenmaal riep Jesus met luider stem, en gaf de geest.

⁵¹ En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën van boven tot onder: de aarde beefde, en de steenrotsen spleten vaneen;

⁵² de graven gingen open, en vele lichamen van ontslapen heiligen verzezen;

⁵³ ze verlieten de graven, kwamen na zijn opstanding in de heilige stad, en verschenen aan velen.

⁵⁴ Toen nu de honderdman, en die met hem Jesus bewaakten, de aardbeving met wat er verder gebeurde bemerkten, verschrokken ze hevig en zeiden: Ja, waarachtig, Hij was Gods Zoon.

⁵⁵ Vele vrouwen, die Jesus van Galilea af waren gevolgd om Hem te dienen, stonden daar van verre toe te zien;

⁵⁶ onder anderen Maria Magdalena, Maria de moeder van Jakobus en Josef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.

⁵⁷ Tegen de avond kwam een rijk man, uit Arimatea afkomstig en Josef genaamd, die eveneens leerling van Jesus was;

⁵⁸ hij begaf zich naar Pilatus, en vroeg het lichaam van Jesus. Pilatus beval, hem het lichaam te geven.

⁵⁹ Josef nam het lichaam, en wikkelde het in een rein lijnwaad.

⁶⁰ Hij legde het in zijn eigen nieuw graf, dat hij in

de rots had gehouwen, rolde een grote steen voor de ingang van het graf, en ging heen.

⁶¹ Maria Magdalena en de andere Maria waren daarbij tegenwoordig, en zaten tegenover het graf.

⁶² De dag daarna, dat is na de Vrijdag, kwamen de opperpriesters en farizeën bij Pilatus bijeen.

⁶³ en zeiden: Heer, we herinneren ons, dat deze bedrieger, toen Hij nog leefde, gezegd heeft: Na drie dagen zal Ik verrijzen.

⁶⁴ Gelast dus, het graf tot de derde dag te bewaken, opdat zijn leerlingen niet komen en Hem ontvoeren, en aan het volk gaan zeggen: Hij is opgestaan van de doden; het laatste bedrog zou nog erger zijn dan het eerste.

⁶⁵ Pilatus zeide tot hen: Gij hebt een wacht; gaat en bewaakt het graf, zoals het u goeddunkt.

⁶⁶ Ze gingen dus heen, verzegelden de steen, en lieten het graf door de wacht bewaken.

28

¹ Na de sabbat, bij het aanbreken van de eerste dag der week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria het graf bezoeken.

² En zie, er brak een hevige aardbeving los. Want een engel des Heren daalde af van de hemel, kwam naderbij, rolde de steen weg, en ging daarop zitten.

³ Zijn aangezicht was als de bliksem, en zijn kleed wit als sneeuw.

⁴ En de wachters sidderden voor hem van vrees, en werden als doden.

⁵ Maar de engel sprak tot de vrouwen: Vreest niet; want ik weet, dat ge Jesus zoekt, den gekruiste.

⁶ Hij is niet hier, want Hij is verrezen, zoals Hij gezegd heeft. Komt en ziet de plaats, waar Hij was neergelegd.

⁷ Gaat haastig heen, en zegt aan zijn leerlingen: Hij is verrezen van de doden. En ziet, Hij gaat u voor naar Galilea; daar zult gij Hem zien. Ziet, dat kwam ik u zeggen.

⁸ Haastig liepen ze weg van het graf, met vrees, maar ook met grote blijdschap vervuld; ze snelden heen, om aan zijn leerlingen de tijding te brengen.

⁹ En zie, daar kwam Jesus haar tegen, en sprak: Weest gegroet. Ze kwamen nader, omklemden zijn voeten, en aanbaden Hem.

¹⁰ Nu sprak Jesus tot haar: Vreest niet; gaat, en boodschapt mijn broeders, dat ze naar Galilea moeten gaan; daar zullen ze Mij zien.

¹¹ Toen ze waren heengegaan, zie, daar gingen enigen van de wacht naar de stad, en berichtten aan de opperpriesters al wat er gebeurd was.

¹² Dezen vergaderden met de oudsten, en gaven na onderling overleg een grote som gelds aan de soldaten.

¹³ Ze zeiden: Zegt: “Zijn leerlingen zijn Hem ‘s nachts komen stelen, terwijl we sliepen.”

¹⁴ En als dit den landvoogd ter ore mocht komen, dan zullen we hem wel tevreden stellen, en zorgen, dat gij ongemoeid blijft.

¹⁵ Ze namen het geld, en deden, zoals het hun was voorgezegd. En dit verzinsel bleef onder de

Joden verspreid tot op de huidige dag.

¹⁶ De elf leerlingen gingen naar Galilea, naar de berg, die Jesus hun had aangewezen.

¹⁷ En toen ze Hem zagen, aanbaden ze Hem, ofschoon ze eerst hadden getwijfeld.

¹⁸ Jesus trad op hen toe, en sprak: Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde.

¹⁹ Gaat dus heen; onderwijst alle volken, doopt ze in de naam van den Vader en van den Zoon en van den Heiligen Geest,

²⁰ en leert ze onderhouden al wat Ik u heb geboden. Ziet, Ik blijf altijd bij u, tot aan het einde der wereld.

**De Heilige Schrift, Petrus Canisiusvertaling,
1939**
**The Holy Bible in Dutch, Petrus Canisius translation,
1939**

Public Domain

Language: Nederlandse taal (Dutch)

Eerste uitgave: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

De Petrus Canisiusvertaling is een Nederlandse rooms-katholieke bijbelvertaling, waarvan de eerste complete uitgave verscheen in 1939. De volledige naam luidt: "De Heilige Schrift, vertaling uit de grondtekst met aantekeningen, in opdracht van de Apologetische Vereniging 'Petrus Canisius' ondernomen met goedkeuring van de hoogwaardige bisschoppen van Nederland". De Petrus Canisiusvertaling is de eerste Nederlandse katholieke vertaling die gebaseerd is op de grondteksten in hun oorspronkelijke taal. Andere vertalingen gingen uit van de Vulgaat. Het taalgebruik van de uitgave is naar hedendaagse normen licht archaisch te noemen, maar nog steeds vlot verstaanbaar.

Verantwoording in verband met de auteursrechten

In verband met de auteursrechten is contact opgenomen met de oorspronkelijke uitgever (1), de Katholieke Vereniging voor Oecume (2) en de Katholieke Bijbelstichting (3) en werden geen bezwaren gevonden tegen deze publicatie. Rekening houdend met de wettelijke termijnen, kan deze uitgave beschouwd worden als vrij van auteursrechten.

First publication: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

The translation "Petrus Canisius" is a dutch roman catholic bible translation, that was first published in 1939. Its full title is "The Holy Scripture, translation of the original texts with annotations, commissioned by the Apologetical Society 'Petrus Canisius' and executed with the approval of the most reverend bishops of the Netherlands". The translation "Petrus Canisius" is the first dutch catholic translation that was based on the scripture texts in their original language. Other translations were based on the Vulgate. The language of this edition is to current standards moderately archaic, but still easily understood.

Accountability in relation to copyright

Concerning the copyright contacts have been made with the original publisher (1), the Katholieke Vereniging voor Oecumene (Catholic Society for Ecumenism) (2) and the Katholieke Bijbelstichting (Catholic Bible Foundation) (3) and no objections have been found against this publication.

Taking into account the legal terms, this edition can be considered to be in the public domain.

UITGEVERIJ UNIEBOEK| HET SPECTRUM BV, HOUTEN, THE NETHERLANDS
KATHOLIEKE VERENIGING VOOR OECUMENE, 'S HERTOGENBOSCH, THE NETHERLANDS

KBS, HOEVEN, THE NETHERLANDS

2024-08-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 28 Dec 2024 from source files dated 14 Aug 2024

f9be311a-50d9-5c7b-9cd7-a28d96daae73